

شرح شروط الصلاة

En förklaring till bönenes villkor

Av Imâm, Faqîh, Allâmah och Shaykh
‘Abdul-‘Azîz bin ‘Abdillâh bin Bâz (d. 1420)

Shaykh-ul-Islâm och Imâm Muhammad bin 'Abdil-Wahhâb (rahimahullâh) sade:

Bönen har nio villkor:

- 1 – Islam.
- 2 – Sinne.
- 3 – Urskiljningsförmåga.
- 4 – Upphävt orent tillstånd.
- 5 – Borttagning av orenhet.
- 6 – Täckelse av privata delar.
- 7 – Tid.
- 8 – Böneriktning.
- 9 – Avsikt.

Det första är islam. Den otrogenes handling är ogiltig oavsett vad han gör. Beviset för det är Hans (ta 'âlâ) ord:

مَا كَانَ لِلْمُشْرِكِينَ أَنْ يَعْمُرُوا مَسَاجِدَ اللَّهِ شَاهِدِينَ عَلَىٰ أَنْفُسِهِمْ بِالْكُفْرِ أُولَٰئِكَ حَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ فِي النَّارِ هُمْ خَالِدُونَ

”Det är inte rätt att avgudadyrkarna som vittnar mot sig själva att de är otrogna, gör besök i Allâhs moskéer eller befattar sig med deras underhåll. Allt vad dessa människor har strävat efter har gått om intet och Elden skall bli deras eviga boning.”¹

وَقَدِمْنَا إِلَىٰ مَا عَمِلُوا مِنْ عَمَلٍ فَجَعَلْنَاهُ هَبَاءً مَّنْثُورًا

”Och Vi skall se på det som de har åstadkommit och Vi skall förvandla det till stoft som skingras för alla vindar.”²

FÖRKLARING

Författaren Shaykh-ul-Islâm Muhammad bin 'Abdil-Wahhâb (rahimahullâh) sade att bönen har nio villkor. Detta är välkänt för de lärda. De undervisade dem tillsammans med boken ”al-Usûl ath-Thalâthah”. De satt i moskén och lärde människorna dessa villkor så att de kunde lära sig sin religions fundament och bönens tillvägagångssätt, pelare och plikter. Det är något varje muslim måste kunna.

Ett villkor är en faktor som måste finnas. Om inte villkoret finns, finns inte heller dess handling. Men bara för att ett villkor finns så behöver det inte betyda att även handlingen finns, men om villkoret inte finns, så finns inte heller handlingen. Att ett villkor är uppfyllt betyder som sagt inte

---

1

9:17

2 25:23

att handlingen är uppfylld förrän alla andra villkor är uppfyllda tillsammans med plikterna. Dessa villkor måste uppfyllas i bönen. När villkoren är uppfyllda är bönen giltig.

Det första villkoret är islam. Den bedjande måste vara muslim från och med att han börjar be till och med att han slutar be. Om han inleder bönen i egenskap av en otrogen är hans bön ogiltig. Allâh (djalla wa 'alâ) sade:

مَا كَانَ لِلْمُشْرِكِينَ أَنْ يَعْمُرُوا مَسَاجِدَ اللَّهِ شَاهِدِينَ عَلَىٰ أَنْفُسِهِمْ بِالْكُفْرِ أُولَٰئِكَ حَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ وَفِي النَّارِ هُمْ خَالِدُونَ

”Det är inte rätt att avgudadyrkarna som vittnar mot sig själva att de är otrogna, gör besök i Allâhs moskéer eller befattar sig med deras underhåll. Allt vad dessa människor har strävat efter har gått om intet och Elden skall bli deras eviga boning.”

وَلَوْ أَشْرَكُوا لَحَبِطَ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ

”Om de hade avgudat skulle helt visst allt vad de åstadkommit ha gått om intet.”³

وَمَنْ يَكْفُرْ بِالْإِيمَانِ فَقَدْ حَبِطَ عَمَلُهُ وَهُوَ فِي الْأَجْرَةِ مِنَ الْخَاسِرِينَ

”Om någon hädar tron skall alla hans strävanden gå om intet och i det eviga livet kommer han att stå som förlorare.”⁴

وَقَدِمْنَا إِلَىٰ مَا عَمِلُوا مِنْ عَمَلٍ فَجَعَلْنَاهُ هَبَاءً مَّنْثُورًا

”Och Vi skall se på det som de har åstadkommit och Vi skall förvandla det till stoft som skingras för alla vindar.”

Alla otrogna människors böner är ogiltiga. Om en person ber innan han konverterar till islam så är hans bön ogiltig till dess att han konverterar till islam.

---

3 6:88

4 5:5

Shaykh-ul-Islâm och Imâm Muhammad bin 'Abdil-Wahhâb (rahimahullâh) sade:

Det andra är sinnet. Det är motsatsen till galenskap. Den galne ansvarar inte för sina handlingar till dess att han återfår sitt sinne. Beviset för det är hadîthen:

”Pennan är upplyft från tre personer; den sovande tills han vaknar, den galne tills han återfår sitt sinne och barnet tills det blir könsmoget.”⁵

FÖRKLARING

Personen skall vara vid sitt sinne med vilket han skiljer mellan skadligt och nyttigt, ont och gott. En person som är galen, eller lider av förståndshandikapp så att han saknar urskiljningsförmåga, har ingen giltig bön. Profeten (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) sade:

”Pennan är upplyft från tre personer; den sovande tills han vaknar, den galne tills han återfår sitt sinne och barnet tills det blir könsmoget.”

Shaykh-ul-Islâm och Imâm Muhammad bin 'Abdil-Wahhâb (rahimahullâh) sade:

Det tredje är urskiljningsförmågan. Det är motsatsen till barndom. Dess gräns går vid sjuårsåldern. Därefter skall barnet befallas att be. Profeten (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) sade:

”Befall era barn att förrätta bönen när de är sju år och slå dem för den när de är tio år och skilj deras madrasser åt.”⁶

FÖRKLARING

Det är motsatsen till barndom. Dess gräns går vid sjuårsåldern. Därefter skall barnet befallas att be. Profeten (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) sade:

”Befall era barn att förrätta bönen när de är sju år och slå dem för den när de är tio år och skilj deras madrasser åt.”

Profetens (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) ord i den autentiska hadîthen:

”... och barnet tills det blir könsmoget.”

betyder att det inte ansvarar för sina handlingar. Ett barn syndar först när det har blivit könsmoget. Trots det skall det befallas att be i förberedande och upplysande syfte. När det blir könsmoget skall det vara vant vid och tränat i bönen.

Shaykh-ul-Islâm och Imâm Muhammad bin 'Abdil-Wahhâb (rahimahullâh) sade:

Det fjärde är den upphävda orenheten. Det uppnås via den vanliga tvagningen som åläggs när den bryts.

FÖRKLARING

Att orenheten skall upphävas berör såväl den stora orenheten som den lilla. Den bedjande måste nämligen vara ren. Profeten (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) sade:

”Bönen godtas inte utan ett rent tillstånd.”⁷

Han (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) sade också:

”Ingens bön godtas efter att hans tvagning har brutits förrän han tvår sig.”⁸

Det rena tillståndet upphävs med befintligt vatten. Om det inte finns vatten eller om det inte går att bruka det, får tayammum tillämpas.

7

Muslim (224).

8 al-Bukhârî (135) och Muslim (225).

Shaykh-ul-Islâm och Imâm Muhammad bin 'Abdil-Wahhâb (rahimahullâh) sade:

Dess villkor är tio:

1 – Islam.

2 – Sinne.

3 – Urskiljningsförmåga.

4 – Avsikt.

5 – Vidtagen avsikt om att inte avbryta den tills reningen är fullbordad.

6 – Allt som ålägger tvagning skall upphöra.

7 – Tvättning eller torkning innan tvagningen.

8 – Renande vatten.

9 – Lovligt vatten.

10 – Allt som hindrar vattnet nå huden måste borttas.

Därtill skall den obligatoriska börens tid vara inne för personen som lider av ett ständigt orent tillstånd.

FÖRKLARING

Tvagningen är ogiltig om inte tio villkor uppfylls. Några av dem är islam, sinne och urskiljningsförmåga. För att han skall två sig måste han vara muslim, vid sinnet och besitta urskiljningsförmåga.

Ett fjärde villkor är avsikten. Han skall avse att två sig för att bli ren efter att förlorat det rena tillståndet via urinering, flatulens eller någon annan faktor. Profeten (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) sade:

”Handlingarna räknas endast utmed avsikterna och var och en får det han har avsett.”⁹

Det femte villkoret är att han skall behålla avsikten tills att han är klar med tvagningen. Detta gäller både bönen och tvagningen. Hans avsikt måste vara fulländad tills han är klar. Han skall vidhålla sin avsikt och inte avbryta den förrän han är klar med reningen. Om han exempelvis har tvättat ansiktet och händerna och sedan avser att avbryta tvagningen för att därefter vilja återuppta den, måste han börja om från början. Ty hans tvagning avbröts när hans avsikt avbröts.

Det sjätte villkoret är att allt som ålägger tvagning upphör. Han skall två sig efter att det som ålägger tvagning upphör. Några exempel på det är urinering och tarmtömning. Det är inte giltigt att två sig under urinerings gång. Först måste urineringen upphöra och sedan måste han tvätta sig.

Det sjunde villkoret är tvättning eller torkning innan tvagningen. Efter att hans rena tillstånd har upphört via urinering eller tarmtömning måste han antingen tvätta sig eller också torka sig. Antingen tvättar han sig med vatten eller också torkar han sig med minst tre stenar. Det krävs minst tre torkningar och att platsen blir ren.

Det åttonde villkoret är att vattnet är renande.

Det nionde villkoret är att vattnet är lovligt. Det får inte vara taget med orätt eller förbjudet.

Det tionde villkoret är att allt som hindrar vattnet nå huden är borta. Om han har en substans eller något annat på händerna eller ansiktet som hindrar vattnet nå huden, så skall det tas bort så att vattnet kan nå den. Dessa är tvagningens villkor.

Det elfte villkoret är att den obligatoriska börens tid skall vara inne för personen som lider av ett ständigt orent tillstånd. Exempel på en sådan person är kvinnan som lider av blödningar eller personen som lider av läckage. De skall två sig efter att börens tid har gått in. Profeten (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) sade till en kvinna med blödningar:

”Därefter skall du två dig inför varje böns tid.”¹⁰

Shaykh-ul-Islâm Muhammad bin 'Abdil-Wahhâb (rahimahullâh) sade:

Dess plikter är sex:

1 – Ansiktet skall tvättas. Det omfattar att munnen sköljs och näsan snyts. Dess längd är från hårfästet till hakan. Dess bredd är från det ena örat till det andra.

2 – Händerna skall tvättas till och med armbågarna.

3 – Huvudet skall strykas inklusive öronen.

4 – Fötterna skall tvättas till och med fotknölna.

5 – Kroppsdelen skall tvättas i tur och ordning.

6 – Den senare kroppsdelen måste tvättas innan den föregående torkar.

Beviset för detta är Hans (ta'âlâ) ord:

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا قُمْتُمْ إِلَى الصَّلَاةِ فَاغْسِلُوا وُجُوهَكُمْ وَأَيْدِيَكُمْ إِلَى الْمَرَافِقِ وَامْسَحُوا بِرُءُوسِكُمْ وَأَرْجُلَكُمْ إِلَى الْكَعْبَيْنِ

”Troende! När ni går till bön, två då ansikte och händer samt armarna upp till armbågarna och stryk med händerna över huvudet och fötterna upp till fotknölna.”¹¹

Beviset för turordningen är hadîthen:

”Börja med det som Allâh började med.”¹²

Beviset för att den senare kroppsdelen måste tvättas innan den föregående torkar, är att profeten (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) befalldes mannen som missade att två ett mynts storlek av sin fot att två sig på nytt¹³.

FÖRKLARING

Tvagnings plikter är sex. Ansiktet skall tvättas inklusive munnen och näsan som skall sköljas respektive snytas, händerna inklusive armbågarna skall tvättas, huvudet inklusive öronen skall strykas, fötterna inklusive fotknölna skall tvättas, de skall tvättas i turordning och den senare kroppsdelen måste tvättas innan den tidigare torkar. Dessa är tvagnings plikter i enlighet med Allâhs (djalla wa 'alâ) ord:

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا قُمْتُمْ إِلَى الصَّلَاةِ فَاغْسِلُوا وُجُوهَكُمْ وَأَيْدِيَكُمْ إِلَى الْمَرَافِقِ وَامْسَحُوا بِرُءُوسِكُمْ وَأَرْجُلَكُمْ إِلَى الْكَعْبَيْنِ

”Troende! När ni går till bön, två då ansikte och händer samt armarna upp till armbågarna och stryk med händerna över huvudet och fötterna upp till fotknölna.”

I och med att Allâh (subhânahu wa ta'âlâ) nämnde dem i den ordningen, blir det obligatoriskt att två sig därefter:

”Börja med det som Allâh började med.”

---

11 5:6

12 an-Nasâ'î (2962). Autentisk enligt al-Albânî i ”Tamâm-ul-Minnah”, sid. 88.

13 Abû Dâwûd (175) och Ahmad (15595). Autentisk enligt al-Albânî i ”Sahîh Sunan Abî Dâwûd” (168).

Profeten (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) tvådde sig såsom Allâh klargjorde tvagningen. Till följd därav är vi skyldiga att två oss såsom han (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) tvådde sig.

Den sjätte plikten är att den senare kroppsdeln tvättas innan den tidigare torkar. Personen skall tvätta kroppsdelarna direkt efter varandra och inte dra ut på tiden mellan dem. Han skall två alla kroppsdelar innan de torkar. Beviset för det är att profeten (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) befalldes mannen som missade att två ett mynts storlek av sin fot att två sig på nytt och be om bönen. Det bevisar att kroppsdelarna måste tvättas direkt efter varandra. Han sade inte till honom att bara tvätta den torra delen; han befalldes honom att två sig på nytt och be om bönen. Den senare kroppsdeln måste alltså tvättas innan den föregående torkar. Så om en person tvår alla sina kroppsdelar och skjuter upp på den vänstra foten så att kroppsdelarna torkar, måste han två sig på nytt.

Shaykh-ul-Islâm Muhammad bin 'Abdil-Wahhâb (rahimahullâh) sade:

Faktorerna som bryter den är åtta:

- 1 – Allt som kommer ut ur könsorganet och analöppningen.
- 2 – Allt orent och motbjudande som kommer ut från andra delar av kroppen.
- 3 – Medvetlöshet.
- 4 – Lustfylld vidröring av kvinna.
- 5 – Vidrörning av könsorganet eller analöppningen.
- 6 – Förtäring av kamelkött.
- 7 – Liktvättning.
- 8 – Avfall från islam – må Allâh skydda oss mot det.

FÖRKLARING

Att faktorerna är åtta stycken är vissa lärdas åsikt. Andra menar att de är färre än så.

1 – Allt som kommer ut ur könsorganet och analöppningen liksom urin, avföring och allt som har deras domar.

2 – Allt orent och motbjudande som kommer ut från andra delar av kroppen liksom var, pus och kräk i stora mängder. En liten mängd är dock förbisedd.

3 – Medvetlöshet i form av sömn, berusning eller sjukdom. Den som återfår sitt medvetande efter att förlorat det skall två sig.

4 – Lustfylld vidrörning av kvinna är en del lärdas åsikt. Andra lärda säger att den inte bryter tvagningen. De lärda har alltså delade åsikter om den. Den korrekta åsikten är att den inte bryter tvagningen. Sändebudet (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) brukade kyssa vissa av sina hustrur utan att två sig därefter. Författaren följer Hanâbilah (rahimahumullâh) i den här frågan.

Angående Allâhs (ta'âlâ) ord:

أَوْ لَأَمْسَتْهُمُ النِّسَاءُ

”... eller haft beröring med kvinnor...”¹⁴

så syftar det på samlag.

5 – Likaså bryts tvagningen om könsorganet eller analöppningen vidrörs med handen. Profeten (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) sade:

”Den som rör vid sitt kön skall två sig.”¹⁵

---

14 4:43

15 Ibn Mâdjah (481), Ahmad (19/36), Ibn Hibbân (1114) med flera. Autentisk enligt al-Albânî i ”Sahîh Sunan Ibn

I en annan formulering står det:

”Den som tar sin hand till sitt kön skall två sig.”¹⁶

I en tredje formulering står det:

”Den som rör sin penis skall två sig.”¹⁷

7 – Den sjunde faktorn är liktvättning eftersom den oftast innebär att likets privata delar vidrörs. Den åsikten har vissa lärda. Likaså orsakar tvättningen en form av svaghet varför det är lämpligt att två sig för att återfå styrka och energi.

8 – Den åttonde faktorn är avfall från islam. Den som tvår sig, avfaller och sedan vägleds av Allåh och ångrar sig, skall två sig på nytt.

Flera lärda, däribland Hanâbilah (rahimahumullâh), anser att dessa åtta faktorer bryter tvagningen. Andra lärda menar att de är färre än så. De säger att det inte finns något klart bevis för att det orena och motbjudande som kommer ut från andra delar av kroppen bryter tvagningen. De anser att man i så fall skall två sig för säkerhets skull liksom hadîthen:

”Den som kräks skall två sig.”¹⁸

Detsamma gäller lustfylld vidrörning av kvinna och liktvättning. Det finns inget klart bevis för dem. Därmed är det bara fem faktorer. Och om vi säger att avfall inte bryter tvagningen så är det bara fyra tvagningsbrytande faktorer som stöds av klara bevis. De andra fyra råder det delade åsikter om:

2 – Allt orent och motbjudande som kommer ut från andra delar av kroppen.

4 – Lustfylld vidrörning av kvinna.

7 – Liktvättning.

8 – Avfall från islam.

Mâdjah” (391).

16 al-Bayhaqî (1/133) och Ahmad (14/130). Autentisk enligt Ibn Daqîq-il-Îd i ”al-Ilmâm bi Ahâdîth-il-Ahkâm”, sid. 19, och al-Albânî i ”Tamâm-ul-Minnah”, sid. 53.

17 Ahmad (11/647), Abû Dâwûd (181), an-Nasâ’î (163), at-Tirmidhî (82) och Ibn Mâdjah (479). Autentisk enligt al-Albânî i ”Sahîh Sunan Abî Dâwûd” (1/329).

18 at-Tirmidhî (87). Autentisk enligt al-Albânî i ”Irwâ’-ul-Ghalîl” (1/148).

Shaykh-ul-Islâm och Imâm Muhammad bin 'Abdil-Wahhâb (rahimahullâh) sade:

Det femte är borttagning av orenheter från tre platser; kroppen, kläderna och platsen. Beviset för det är Hans (ta'âlâ) ord:

وَيَبِّأَكَ فَطَهِّرْ

”Och rena dina kläder!”¹⁹

FÖRKLARING

Den bedjande måste vara ren sett till klädsel, kropp och platsen som han ber på. Om han ber i ett orent klädesplagg, på en oren plats eller med orenhet på kroppen, så är bönen ogiltig om han visste om den och kom ihåg den. Men om han inte visste om den eller glömde bort den, så är bönen giltig enligt den korrekta åsikten. Dess bevis är att när profeten (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) bad med orenhet på sandalerna, kom Djibrîl till honom och upplyste honom om det. Följaktligen tog han av sig sandalerna utan att ta om bönen²⁰. Ett annat bevis är Allâhs (ta'âlâ) allmänna ord:

رَبَّنَا لَا تُؤَاخِذْنَا إِنْ نَسِينَا أَوْ أَخْطَأْنَا

”Herre! Ställ oss inte till svars för glömska eller oavsiktliga fel.”²¹

Borttagning av orenhet är inte själva reningen. Reningen är en dyrkan som är påfordrad i sig medan orenheten är något som bara skall tas bort från kläder, kropp och plats. Därför är bönen giltig om man skulle glömma bort eller vara okunnig om orenheten på exempelvis ens kläder eller kropp. Detsamma gäller om man ber på en oren plats utan att känna till orenheten. Enligt den korrekta åsikten är bönen giltig.

19

74:4

20 Abû Dâwûd (650), Ahmad (17/242), Ibn Khuzaymah (2/107), Ibn Hibbân (5/560) och al-Hâkim (1/260) som autentiserade den. Autentisk enligt al-Albânî i ”Sahîh Sunan Abî Dâwûd” (657).

21 2:286

Shaykh-ul-Islâm och Imâm Muhammad bin 'Abdil-Wahhâb (rahimahullâh) sade:

Det sjätte är täckelse av privata delar. De lärda är enade om att den nakna bön är ogiltig om han förmår täcka sig. Mannens och slavinnans privata delar sträcker sig från naveln till knäna. Hela den fria kvinnan är en privat del frånsett hennes ansikte. Beviset för det är Hans (ta'âlâ) ord:

يَا بَنِي آدَمَ خُذُوا زِينَتَكُمْ عِنْدَ كُلِّ مَسْجِدٍ

”Söner av Ådam! Anlägg vårdad klädsel var gång ni går till bön.”²²

FÖRKLARING

Den bedjande måste skylla sina privata delar, från naveln till knäna. Den korrekta åsikten är att han skall skylla dem.

Hela kvinnan är en privat del frånsett hennes ansikte. Profeten (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) sade:

”Kvinnan är en privat del.”²³

Det är bara ansiktet som inte är det. Om det inte finns främmande män i hennes närvaro när hon ber skall hon avtäcka ansiktet. I det fallet är det Sunnah att avtäcka det.

De lärda har delade åsikter om hennes händer. Vissa lärda tillåter henne avtäcka händerna. Andra ålägger henne täcka dem när hon ber. Det är säkrast att täcka dem, vilket författaren sade. Resten av kroppen skall täckas, inklusive fötterna, när hon ber. Om det finns främmande män i hennes närvaro skall hon även täcka sitt ansikte.

Vad slavinnan beträffar, så är de lärda oeniga om henne. Somliga lärda ger henne samma dom som männen eftersom hon är nött, hon säljs och hon köpes. Således är hennes privata delar som männens. Andra lärda menar att hon har samma dom som den fria kvinnan eftersom bevisen är allmänna. För att undvika meningsskiljaktigheter är det säkrast för henne att täcka sig som en fri kvinna. Likaså är bevisen för kvinnans privata delar allmänna:

”Kvinnan är en privat del.”

Bara för att köpare tittar på hennes kropp och erbjuder ett pris för henne, betyder det inte att hon inte skall täcka sig när hon ber och är i främmande mäns närvaro så att de inte prövas av henne. Det gäller i synnerhet om hon är vacker. I så fall skall hon måna än mer om att täcka sig och undvika allt som leder till ondska. Det är allmänt känt att oenighet hör till de tvetydiga frågorna som uppstår när bevisen är oklara. Profeten (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) sade:

”Lämna det du tvivlar på för det du inte tvivlar på.”²⁴

”Den som undviker tvetydigheter rentvår sin religion och sin heder.”²⁵

Det är alltså en tvetydig fråga. Således är det säkrast att hon, precis som den fria kvinnan, täcker

---

22

7:31

23 at-Tirmidhî (1173), Ibn Hibbân (5599) och Ibn Khuzaymah (1685). Autentisk enligt al-Albânî i ”Sahîh-ul-Djâmi” (6690).

24 at-Tirmidhî (2518), an-Nasâ'î (5711) och Ahmad (1723). Autentisk enligt al-Albânî i ”Sahîh-ut-Targhîb wat-Tarhîb” (2930).

25 al-Bukhârî (52) och Muslim (1599).

hela kroppen när hon ber.

Shaykh-ul-Islâm och Imâm Muhammad bin 'Abdil-Wahhâb (rahimahullâh) sade:

Det sjunde villkoret är tiden. Det Sunnah-baserade beviset för det är att Djibrîl ledde profeten (sallâ Allâhu 'alayhimâ wa sallam) i bönen i början av dess tid och i slutet av dess tid och sade:

”Muhammad! Bönen bes mellan dessa två tider.”²⁶

Dessutom sade Han (ta'âlâ):

إِنَّ الصَّلَاةَ كَانَتْ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ كِتَابًا مَوْقُوتًا

”Bönen är alla troendes plikt, knuten till bestämda tider.”²⁷

Det vill säga obligatorisk i dess tider.

Beviset för tiderna är Hans (ta'âlâ) ord:

أَقِمِ الصَّلَاةَ لِذُلُوكِ الشَّمْسِ إِلَى غَسَقِ اللَّيْلِ وَقُرْآنِ الْفَجْرِ إِنَّ قُرْآنَ الْفَجْرِ كَانَ مَشْهُودًا

”Förrätta bönen då solen [efter att ha passerat zenit] börjar sjunka till dess att nattmörkret faller på, och [förrätta] gryningsbönen med läsningen; läsningen i daggryningen sker inför vittnen.”²⁸

FÖRKLARING

Tiden måste ha gått in. Allâh har befallt att bönerna bes i tid. Det är ogiltigt att be en bön innan dess tid har gått in. Att avsiktligt be en bön efter att dess tid har gått ut är giltigt men syndigt. Det enda undantaget är om man får skjuta upp på den på grund av resa eller sjukdom. I så fall får man skjuta upp på Dhuhur till 'Asr och Maghrib till 'Ishâ'. Det är harmlöst. Det är dock inte tillåtet att göra så oskäligt eller be innan tiden har gått in. Det är ogiltigt att be en bön innan dess tid har gått in om man inte avser att slå ihop två böner under den tidigare bönens tid på grund av resa eller sjukdom. Det är som sagt harmlöst.

26

Abû Dâwûd (393) som står för formuleringen, at-Tirmidhî (149), Ahmad (3081), Ibn Khuzaymah (325), al-Hâkim (17193) med flera. Autentisk enligt al-Albânî i "Sahîh Sunan Abî Dâwûd (377).

27 4:103

28 17:78

Shaykh-ul-Islâm och Imâm Muhammad bin 'Abdil-Wahhâb (rahimahullâh) sade:

Det åttonde villkoret är riktningen mot Qiblah. Beviset för det är Hans (ta'âlâ) ord:

قَدْ نَرَى تَقَلُّبَ وَجْهِكَ فِي السَّمَاءِ فَلَنُوَلِّيَنَّكَ قِبْلَةً تَرْضَاهَا فَوَلِّ وَجْهَكَ شَطْرَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَحَيْثُ مَا كُنْتُمْ فَوَلُّوا وُجُوهَكُمْ شَطْرَهُ

”Ofta har Vi sett dig vända ansiktet mot himlen, och Vi skall låta dig vända dig i en böneriktning som skall göra dig nöjd. Vänd alltså nu ditt ansikte mot den heliga Moskén; ja, var ni än befinner er, vänd era ansikten mot den.”²⁹

FÖRKLARING

Riktningen mot Qiblah är mot Ka'bah. Det är obligatoriskt att vara vänd mot den i såväl obligatoriska böner som i frivilliga böner. Beviset för det är den ädla versen. Allâh (djalla wa 'alâ) sade:

قَدْ نَرَى تَقَلُّبَ وَجْهِكَ فِي السَّمَاءِ فَلَنُوَلِّيَنَّكَ قِبْلَةً تَرْضَاهَا فَوَلِّ وَجْهَكَ شَطْرَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَحَيْثُ مَا كُنْتُمْ فَوَلُّوا وُجُوهَكُمْ شَطْرَهُ

”Ofta har Vi sett dig vända ansiktet mot himlen, och Vi skall låta dig vända dig i en böneriktning som skall göra dig nöjd. Vänd alltså nu ditt ansikte mot den heliga Moskén; ja, var ni än befinner er, vänd era ansikten mot den.”

Det är dock harmlöst att be mot ett annat håll om man har ett giltigt skäl. Exempel på ett sådant skäl är frivillig bön under resans gång. Det är tillåtet eftersom skälet har en grund i föreskriften. Ett annat skäl är sjukdom om ingen kan vända sjuklingen mot Qiblah och han fruktar att tiden skall gå ut. Han får be så gott han kan:

فَاتَّقُوا اللَّهَ مَا اسْتَطَعْتُمْ

”Frukta därför Allâh efter måttet av er förmåga.”³⁰

Personen är sjuk och klarar inte av att vända sig mot Qiblah och har ingen som kan vända honom mot Qiblah. Det är ingen fara. Ett annat exempel är den fastbundne fången eller den korsfäste som inte klarar av att vända sig mot Qiblah. I det fallet säger Allâh (djalla wa 'alâ):

فَاتَّقُوا اللَّهَ مَا اسْتَطَعْتُمْ

”Frukta därför Allâh efter måttet av er förmåga.”

لَا يُكَلِّفُ اللَّهُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا

”Allâh lägger inte på någon en tyngre börda än han kan bära.”³¹

Vid förmåga är det emellertid obligatoriskt att vara vänd mot Qiblah, utan hänsyn till om bönen är obligatorisk eller frivillig. Det enda undantaget är resa. Under resans gång är det harmlöst att be frivillig bön mot ett annat håll.

Shaykh-ul-Islâm och Imâm Muhammad bin 'Abdil-Wahhâb (rahimahullâh) sade:

Det nionde villkoret är avsikten. Dess plats är i hjärtat. Det är innovation att uttala den. Beviset för den är hadîthen:

”Handlingarna räknas endast utmed avsikterna och var och en får det han har avsett.”³²

FÖRKLARING

All dyrkan måste föregås av en avsikt; bön, fasta, välgörenhet och allting annat. All dyrkan kräver en avsikt. Profeten (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) sade:

”Handlingarna räknas endast utmed avsikterna och var och en får det han har avsett.”

Avsiktens plats är i hjärtat. Avsiktens plats för bönen, fastan och all annan dyrkan ligger i hjärtat. Det enda undantaget är vallfärden. I samband med vallfärden uttalas den högt då vallfärdaren uttalar ritualen som han har valt. Så gjorde profeten (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam). För all annan dyrkan ligger avsikten i hjärtat.

Det är innovation att uttala den. Att uttala att man avser att be, fasta eller skänka välgörenhet är innovation. Det enda undantaget är som sagt vallfärden eftersom det är föreskrivet att offentliggöra ens ihrâm och säga:

لبيك عمرة

”Jag besvarar Dig till 'umrah.”

لبيك حجا

”Jag besvarar Dig till vallfärden.”

لبيك عمرة و حجا

”Jag besvarar Dig till 'umrah och vallfärden.”

Han offentliggör sin avsikt i hjärtat. Det är Sunnah och som sagt specifikt för vallfärden och 'umrah.

Shaykh-ul-Islâm och Imâm Muhammad bin 'Abdil-Wahhâb (rahimahullâh) sade:

Bönen har fjorton pelare:

- 1 – Stående position vid förmåga.
- 2 – Takbîrat-ul-Ihrâm.
- 3 – Läsning av al-Fâtihah.
- 4 – Rukû'.
- 5 – Resning från Rukû'.
- 6 – Sudjûd på de sju kroppsdelarna.
- 7 – Resning från Sudjûd.
- 8 – Sittning mellan två Sudjûd.
- 9 – Lugn under alla pelare.
- 10 – Turordning.
- 11 – Sista Tashahhud.
- 12 – Sittning i Tashahhud.
- 13 – Hyllning till profeten (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam).
- 14 – Två Taslîm.

FÖRKLARING

Härmed förklarar författaren (rahimahullâh) börens fjorton pelare. Till dem inkluderade han hyllningen till profeten (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam). Dessa pelare är som sagt:

- 1 – Stående position vid förmåga.
- 2 – Takbîrat-ul-Ihrâm.
- 3 – Läsning av al-Fâtihah.
- 4 – Rukû'.
- 5 – Resning från Rukû'.
- 6 – Sudjûd på de sju kroppsdelarna.
- 7 – Resning från Sudjûd.

- 8 – Sittning mellan två Sudjûd.
- 9 – Lugn under alla pelare.
- 10 – Turordning.
- 11 – Sista Tashahhud.
- 12 – Sittning i Tashahhud.
- 13 – Hyllning till profeten (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam).
- 14 – Två Taslîm.

En pelare är faktorn som måste finnas utan hänsyn till om den uteblir avsiktligt eller oavsiktligt. Skillnaden mellan pelare och plikt är att plikten faller om den uteblir på grund av glömska eller okunnighet. Pelarnas plikt faller aldrig, oavsett om de uteblir på grund av glömska, okunnighet eller avsiktlighet. Det bevisas av hadîthen om personen som bad fel och lärdes av profeten (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam). När han bad fel sade profeten (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) till honom:

”När du reser dig upp för att förrätta bönen, skall du två dig väl. Därefter skall du ställa dig mot Qiblah och göra Takbîr. Därefter skall du läsa det du kan av Qur'ânen...”³³

Dessa fjorton pelare kommer att tas upp i detalj.

Shaykh-ul-Islâm och Imâm Muhammad bin 'Abdil-Wahhâb (rahimahullâh) sade:

Den första pelaren är stående position vid förmåga. Beviset för det är Hans (ta'âlâ) ord:

حَافِظُوا عَلَى الصَّلَوَاتِ وَالصَّلَاةِ الْوُسْطَىٰ وَقُومُوا لِلَّهِ قَانِتِينَ

”Förrätta regelbundet bönerna och den bön som har en central plats och res er i from ödmjukhet inför Allâh.”³⁴

FÖRKLARING

Beträffande den stående positionen vid förmåga, så sade Allâh (ta'âlâ):

وَقُومُوا لِلَّهِ قَانِتِينَ

”... och res er i from ödmjukhet inför Allâh.”

Det har bekräftats att profeten (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) sade till 'Imrân bin Husayn (radhiya Allâhu 'anh):

”Be stående. Om du inte kan det, ber du sittande. Om du inte kan det, ber du liggande på sidan.”³⁵

Dessutom har det bekräftats att profeten (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) bad stående och sade:

”Be liksom ni har sett mig be.”³⁶

Han (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) bad bara sittande i händelse av oförmåga. Alla förmögna män och kvinnor som ansvarar för sina handlingar är skyldiga att stå upp och be de obligatoriska bönerna. Det är däremot harmlöst att sitta och be vid oförmåga på grund av sjukdom eller ålderdom. Jag känner inte att någon lärd tycker annorlunda.

34

2:238

35 al-Bukhârî (1117).

36 al-Bukhârî (631).

Shaykh-ul-Islâm och Imâm Muhammad bin 'Abdil-Wahhâb (rahimahullâh) sade:

Den andra pelaren är Takbîrat-ul-Ihrâm.

FÖRKLARING

Takbîrat-ul-Ihrâm innebär att säga:

الله أكبر

”Allâh är större.”

Det är ogiltigt att inleda bönen utan denna Takbîr. Även om han avser att be och låter bli att inleda bönen med Takbîr, så är bönen ogiltig till dess att han uttalar Takbîr. Profeten (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) sade till personen som bad fel:

”När du reser dig upp för att förrätta bönen, skall du två dig väl. Därefter skall du ställa dig mot Qiblah och göra Takbîr.”

Så har al-Bukhârî och Muslim rapporterat om mannen som bad fel. Dessutom sade profeten (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam):

”Nyckeln till bönen är reningen. Dess förbud är Takbîr och dess tillstånd är Taslîm.”³⁷

Hadîthen är god och rapporteras av Ahmad och författarna till Sunan-böckerna med en god berättarkedja från 'Alî (radhiya Allâhu 'anh).

Likaså inledde profeten (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) bönen med Takbîr och sade:

الله أكبر

”Allâh är större.”

Han (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) sade:

”Be liksom ni har sett mig be.”

Takbîr är alltså ett krav inför alla böner. Det går inte att be en bön utan att inleda den med Takbîr:

الله أكبر

”Allâh är större.”

Frasen betyder att Allâh (subhânahu wa ta'âlâ) är ädlare och väldigare än allting annat.

Shaykh-ul-Islâm och Imâm Muhammad bin 'Abdil-Wahhâb (rahimahullâh) sade:

Därefter läses inledningsbönen som är Sunnah. Den lyder på följande sätt:

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ وَتَبَارَكَ اسْمُكَ وَتَعَالَى جَدُّكَ وَلَا إِلَهَ غَيْرُكَ

”Fri är Du, Allâh, från brister och lov och pris tillkommer Dig. Ditt namn är väldigt, Din rikedom är stor och det finns ingen sann gud utom Du.”³⁸

Det vill säga att jag förklarar Dig vara fri från brister på ett sätt som tillkommer Ditt majestät.

Lov och pris tillkommer Dig betyder att jag lovordar och hyllar Dig.

Ditt namn är väldigt, det vill säga att välsignelsen uppnås när Du nämns.

Din rikedom är stor innebär att Din väldighet är grandios.

Det finns ingen sann gud utom Du betyder att ingen annan än Du, Allâh, dyrkas med rätt på jorden eller i himlen.

FÖRKLARING

Innan skyddsbönen läses inledningsbönen. Den läses direkt efter Takbîrat-ul-Ihrâm och lyder på följande sätt:

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ وَتَبَارَكَ اسْمُكَ وَتَعَالَى جَدُّكَ وَلَا إِلَهَ غَيْرُكَ

”Fri är Du, Allâh, från brister och lov och pris tillkommer Dig. Ditt namn är väldigt, Din rikedom är stor och det finns ingen sann gud utom Du.”

Den inledningsbönen är kort och hör till de mest autentiska haditherna. Den har rapporterats via flera vägar från 'Â'ishah, Abû Sa'îd, 'Umar och andra (radhiya Allâhu 'anhum). Hela bönen handlar om Tawhîd. Hela bönen består av uppriktighet.

Det finns även andra inledningsböner. Oavsett vilken som läses så är handlingen korrekt. En av dem är:

اللَّهُمَّ بَاعِدْ بَيْنِي وَبَيْنَ خَطَايَايَ كَمَا بَاعَدْتَ بَيْنَ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ اللَّهُمَّ نَفِّئْ مِنْ خَطَايَايَ كَمَا يُنْفَى التُّوبُ الْأَبْيَضُ مِنَ الدَّنَسِ اللَّهُمَّ اغْسِلْنِي مِنَ خَطَايَايَ بِالتَّلْجِ وَالْمَاءِ وَالْبَرَدِ

”Allâh! Separera mig från mina synder såsom Du har separerat öst från väst. Allâh! Rena mig från mina synder såsom det vita tyget renas från smuts. Allâh! Tvätta mig ren från mina synder med snö, vatten och hagel.”³⁹

Profeten (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) kunde inleda de obligatoriska bönerna med den, vilket al-Bukhârî och Muslim rapporterade via Abû Hurayrah (radhiya Allâhu 'anh).

Den aktuella inledningsbönen är däremot kort. Den är enkel för både lekmännen och andra.

38

Abû Dâwûd (775), at-Tirmidhî (243) och Ibn Mâdjah (806). Autentisk enligt al-Albânî i ”Sahîh Sunan Abî Dâwûd” (3/361).

39 al-Bukhârî (744) och Muslim (598).

Fri är Du, Allâh, från brister betyder att jag förklarar Dig vara fri från brister på ett sätt som tillkommer Ditt majestät.

Lov och pris tillkommer Dig betyder att jag lovordar och hyllar Dig parallellt med att jag förklarar Dig vara fri från brister.

Ditt namn är väldigt, det vill säga att välsignelsen uppnås när Du nämns. Med andra ord uppnår Hans namn den ultimata välsignelsen. All välsignelse uppnås med Allâhs (djalla wa 'alâ) namn, favör och godhet.

Din rikedom är stor innebär att Din väldighet är grandios. Hans rikedom syftar på Hans väldighet och prakt. Ty Han (subhânahu wa ta'âlâ) har inte fött och Han är inte född.

Det finns ingen sann gud utom Du betyder att ingen annan än Du, vår Herre, dyrkas med rätt på jorden eller i himlen. Endast Han dyrkas med all rätt. Han (djalla wa 'alâ) sade:

ذَلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ هُوَ الْحَقُّ وَأَنَّ مَا يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ هُوَ الْبَاطِلُ وَأَنَّ اللَّهَ هُوَ الْعَلِيُّ الْكَبِيرُ

”Ja, Allâh är Sanningen och allt det som människor anropar i Hans ställe är sken och lögn. Allâh är den Høge, den Store.”⁴⁰

Shaykh-ul-Islâm och Imâm Muhammad bin 'Abdil-Wahhâb (rahimahullâh) sade:

أعوذ بالله من الشيطان الرجيم

”Jag söker skydd hos Allâh mot den fördömde Satan.”

Det innebär att jag söker min tillflykt hos Dig, Allâh, vänder mig till Dig och håller fast vid Dig mot den fördömde Satan, som är förskjuten och avlägsnad från Allâhs nåd, så att han varken skadar mitt religiösa eller jordiska liv.

FÖRKLARING

Efter inledningsbönen skall Allâh bes om skydd mot Satan. Härmed sägs:

أعوذ بالله من الشيطان الرجيم

”Jag söker skydd hos Allâh mot den fördömde Satan.”

Detta sägs innan Qur'ân-läsningen.

Att söka skydd hos Allâh innebär att du söker din tillflykt hos Honom, vänder dig till Honom och håller fast vid Honom.

Den fördömde Satan är utesluten och avlägsnad från Allâhs nåd. Detta säger du så att han inte skadar ditt religiösa och jordiska liv. Det är alltså betydelsen av skyddsbönen; du söker din tillflykt hos Allâh, vänder dig till Honom och håller fast vid Honom mot Hans fiende Satan.

Shaykh-ul-Islâm och Imâm Muhammad bin 'Abdil-Wahhâb (rahimahullâh) sade:

Att läsa al-Fâtihah är en pelare i varje Rak'ah. Hadîthen säger:

”Den som inte läser Bokens inledning har ingen bön.”⁴¹

Det vill säga Qur'ânens inledning.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

I Allâhs, den Nåderikes, den Barmhärtiges namn

Detta är vädjan om välsignelse och hjälp.

الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ

”Lov och pris tillkommer Allâh, skapelsernas Herre.”⁴²

Lov och pris är beröm. Att det nämns i bestämd form (ال) tyder på allt lovord. Det vackra som inte föregås av en handling, liksom skönhet, hyllas och lovprisas inte.

Herren är den Dyrkade, Skaparen, Försörjaren och Ägaren som uppfostrar och förfogar över hela skapelsen med favörer.

Skapelserna är allt förutom Allâh. Han är allas Herre.

الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

”Den Nåderike, den Barmhärtige.”⁴³

Den Nåderike omger alla skapelser med Sin nåd.

Den Barmhärtige behandlar endast de troende med Sin barmhärthet. Beviset för det är Hans (ta'âlâ) ord:

وَكَانَ بِالْمُؤْمِنِينَ رَحِيمًا

”Och Han är barmhärting mot de troende.”⁴⁴

مَلِكِ يَوْمِ الدِّينِ

”... som allsmäktig råder över Domens dag!”⁴⁵

Det vill säga Avlöningens och Räkenskapens dag. Då belönas alla för sina handlingar. Den som gjorde väl, belönas väl, och den som gjorde dåligt, belönas dåligt. Beviset för det är Hans (ta'âlâ) ord:

41

al-Bukhârî (756) och Muslim (394).

42 1:1

43 1:2

44 33:43

45 1:3

وَمَا أَدْرَاكَ مَا يَوْمُ الدِّينِ ثُمَّ مَا أَدْرَاكَ مَا يَوْمُ الدِّينِ يَوْمَ لَا تَمْلِكُ نَفْسٌ لِنَفْسٍ شَيْئًا وَالْأَمْرُ يَوْمَئِذٍ لِلَّهِ

”Och vad kan låta dig förstå vad Domens dag betyder Ja, vad kan låta dig förstå vad Domens dag betyder? Det är den Dag då ingen människa kan hjälpa en annan; den Dag då all makt och all myndighet tillhör Allâh.”⁴⁶

Hadîthen från honom (sallâ Allâhu ‘alayhi wa sallam) säger:

”Den smarte granskar sig själv och handlar inför livet efter döden. Den oförmögne följer efter sitt jags lust och har falska förhoppningar om Allâh.”⁴⁷

إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ

”Endast Dig dyrkar vi och endast Dig anropar vi om hjälp.”⁴⁸

Vi dyrkar ingen annan än Dig. Pakten mellan slaven och hans Herre är att han inte dyrkar någon annan än Honom och att han inte ber någon annan än Honom om hjälp.

اهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ

”Led oss på den raka vägen...”⁴⁹

Visa oss, vägled oss och stadga oss. Den raka vägen är islam. En annan tolkning är sändebudet (sallâ Allâhu ‘alayhi wa sallam). Ytterligare en tolkning är Qur’ânen. Alla tolkningar är korrekta. Den raka vägen är vägen som saknar krokighet.

صِرَاطَ الَّذِينَ أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ

”... den väg de vandrat som Du har välsignat med Dina gåvor.”⁵⁰

De saligas väg. Beviset för det är Hans (ta’âlâ) ord:

وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَالرَّسُولَ فَأُولَٰئِكَ مَعَ الَّذِينَ أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ مِنَ النَّبِيِّينَ وَالصَّادِقِينَ وَالشُّهَدَاءِ وَالصَّالِحِينَ وَحَسُنَ أُولَٰئِكَ رَفِيقًا

”De som lyder Allâh och sändebudet skall få en plats vid sidan av dem som Allâh välsignar med Sina gåvor - profeterna och de sanningsenliga och martyrerna och de som gjorde det goda och det rätta - en ädel skara!”⁵¹

غَيْرِ الْمَغْضُوبِ عَلَيْهِمْ

”... inte de som har drabbats av vrede...”⁵²

De är judarna. De har kunskap som de inte praktiserar. Du skall be Allâh skydda dig mot deras väg.

وَلَا الضَّالِّينَ

46

82:17-19

47 at-Tirmidhî (2459) som sade att den är god, Ibn Mâdjah (4260), Ahmad (17123) och al-Hâkim (1/57) som autentiserade den. Svag enligt al-Albânî i ”Dha’îf Sunan at-Tirmidhî” (263).

48 1:5

49 1:6

50 1:7

51 4:69

52 1:7

”... och inte de som har gått vilse!”⁵³

De är nasaréerna. De dyrkar Allâh utav okunnighet och villfarelse. Du skall be Allâh skydda dig mot deras väg. Beviset för de vilsna är Hans (ta’âlâ) ord:

قُلْ هَلْ نُنَبِّئُكُمْ بِالْأَخْسَرِينَ أَعْمَالًا الَّذِينَ ضَلَّ سَعِيَّهُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَهُمْ يَحْسَبُونَ أَنَّهُمْ يُحْسِنُونَ صُنْعًا

”Säg: ”Skall vi säga er vilka de är som i allt vad de företar sig är de största förlorarna? [Det är] de som har inriktat hela sin strävan på det som hör till denna värld och ändå tror att de har levt ett gott och rättskaffens liv.”⁵⁴

Hadîthen från honom (sallâ Allâhu ‘alayhi wa sallam) säger:

”Ni kommer att följa dem som levde innan er liksom fjädrarna på pilen. Om de hade gått in i en ödlegrop skulle ni ha följt efter.” Vi sade: ”Allâhs sändebud! Judarna och nasaréerna?” Han svarade: ”Vem annars?”⁵⁵

Rapporterad av al-Bukhârî och Muslim.

Den andra hadîthen säger:

”Judarna har delats upp i sjuttioen grupper. Nasaréerna har delats upp i sjuttiofyra grupper. Och mitt samfund kommer att delas upp i sjuttio tre grupper. Alla skall de till Elden bortsett från en.” De sade: ”Vilken då, Allâhs sändebud?” Han sade: ”Den som följer det som jag och mina följeslagare följer i dag.”⁵⁶

FÖRKLARING

Därefter nämner han Allâh och säger:

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

”I Allâhs, den Nåderikes, den Barmhärtiges namn.”

Det sägs i hopp om hjälp av Allâh.

Allâh (subhânahu wa ta’âlâ) är Han som skall dyrkas av alla skapelser.

Den Nåderike är Han som besitter en vid nåd.

Den Barmhärtige är Han som besitter en speciell barmhärtig mot de troende:

وَكَانَ بِالْمُؤْمِنِينَ رَحِيمًا

”Och Han är barmhärtig mot de troende.”

إِنَّ اللَّهَ بِالنَّاسِ لَرُؤُوفٌ رَّحِيمٌ

---

53 1:7

54 18:103-104

55 al-Bukhârî (4356) och Muslim (2669).

56 Ibn Mâdjah (3992), at-Tirmidhî (2641) och Abû Dâwûd (4596). God enligt al-Albânî i ”Mishkât-ul-Masâbih” (171).

”Allâh är barmhärtig och ömmar för människorna.”⁵⁷

الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ

”Lov och pris tillkommer Allâh, skapelsernas Herre.”

Lov och pris är som sagt en hyllning. Skapelsernas Herre är alla världars Herre.

الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ

”Den Nåderike, den Barmhärtige.”

Den Nåderike besitter en vid nåd. Den Barmhärtige besitter en specifik barmhärtighet mot de troende.

مَلِكِ يَوْمِ الدِّينِ

”... som allsmäktig råder över Domens dag!”

Det vill säga Avlöningens och Räkenskapens dag. Han äger Avlöningens och Räkenskapens dag. Allâh (ta’âlâ) sade:

وَمَا أَدْرَاكَ مَا يَوْمَ الدِّينِ ثُمَّ مَا أَدْرَاكَ مَا يَوْمَ الدِّينِ يَوْمَ لَا تَمْلِكُ نَفْسٌ لِّنَفْسٍ شَيْئًا وَالْأَمْرُ يَوْمَئِذٍ لِلَّهِ

”Och vad kan låta dig förstå vad Domens dag betyder Ja, vad kan låta dig förstå vad Domens dag betyder? Det är den Dag då ingen människa kan hjälpa en annan; den Dag då all makt och all myndighet tillhör Allâh.”

Domens dag är nämligen Avlöningens och Räkenskapens dag. I hadîthen står det:

”Den smarte granskar sig själv och handlar inför livet efter döden. Den oförmögne följer efter sitt jags lust och har falska förhoppningar om Allâh.”

Den kloke och skarpsinnige rannsakar sig själv och arbetar seriöst inför livet efter döden. Den oförmögne är den late som följer sitt jags lust och har falska förhoppningar om Allâh. Hadîthen är känd. Dess berättarkedja består av en någorlunda slapphet.

إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ

”Endast Dig dyrkar vi och endast Dig anropar vi om hjälp.”

Endast Dig, Herre, dyrkar vi. Vi dyrkar bara Dig. Dyrkan handlar om att utföra allt som Han har befallt däribland bönen och fastan. Endast Dig ber vi om hjälp inom alla våra jordiska ändamål. Vi ber Dig, Herre, om hjälp inom allting. Det bevisar att slaven får bara dyrka och be sin Herre om hjälp. Det är det korrekta. Slavens skyldighet är att dyrka endast Allâh. Allâh (ta’âlâ) sade:

فَادْعُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ

”Åkalla därför Allâh med ren och uppriktig tro, även om det ses med ovilja av de otrogna!”⁵⁸

---

57 2:143

58 40:14

يَا أَيُّهَا النَّاسُ اعْبُدُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ

”Människor! Dyrka er Herre, som har skapat er och dem som levde före er så att ni fruktar.”⁵⁹

اهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ

”Led oss på den raka vägen...”

Visa oss den, vägled oss till den och stadga oss på den. Vägledningen innebär visning, vägledning och stabilisering. Den raka vägen är vägen som Allâh har föreskrivit för Sina slavar och som leder till Honom. Det är Hans raka väg som Han har sänt Sin profet (sallâ Allâhu ‘alayhi wa sallam) med. Den raka vägen är den som saknar krokighet och går ut på fasthållning vid Qur’ânen och Sunnah.

صِرَاطَ الَّذِينَ أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ

”... den väg de vandrat som Du har välsignat med Dina gåvor.”

De är sändebuden och deras lärda och praktiserande anhängare. De är på den raka vägen, en väg som de välsignade går på. De är människor som vet och handlar. Han (subhânah) sade:

وَمَنْ يُطِعِ اللَّهَ وَالرَّسُولَ فَأُولَٰئِكَ مَعَ الَّذِينَ أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ مِنَ النَّبِيِّينَ وَالصِّدِّيقِينَ وَالشُّهَدَاءِ وَالصَّالِحِينَ وَحَسُنَ أُولَٰئِكَ رَفِيقًا

”De som lyder Allâh och sändebudet skall få en plats vid sidan av dem som Allâh välsignar med Sina gåvor - profeterna och de sanningsenliga och martyrerna och de som gjorde det goda och det rätta - en ädel skara!”

Dessa är de välsignade; sändebuden och deras anhängare.

غَيْرِ الْمَغْضُوبِ عَلَيْهِمْ

”... inte de som har drabbats av vrede...”

De är judarna. Allâhs vrede har drabbat dem på grund av deras otro, avund och raseri.

وَالضَّالِّينَ

”... och inte de som har gått vilse!”

De är nasaréerna. De dyrkar utmed okunnighet.

Judarnas sjukdom är omedgörlighet trots att de vet. Nasaréernas sjukdom är okunnighet. Så är det i princip. Han (ta’âlâ) sade:

قُلْ هَلْ نُنَبِّئُكُمْ بِالْأَخْسَرِينَ أَعْمَالًا الَّذِينَ ضَلَّ سَعْيُهُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَهُمْ يَحْسَبُونَ أَنَّهُمْ يُحْسِنُونَ صُنْعًا

”Säg: ”Skall vi säga er vilka de är som i allt vad de företar sig är de största förlorarna? [Det är] de som har inriktat hela sin strävan på det som hör till denna värld och ändå tror att de har levt ett gott och rättsskaffens liv.”

Så beskrivs nasaréerna. Profeten (sallâ Allâhu ‘alayhi wa sallam) sade:

”Ni kommer att följa dem som levde innan er liksom fjädrarna på pilen. Om de hade gått in i en ödlegrop skulle ni ha följt efter.” Vi sade: ”Allåhs sändebud! Judarna och nasaréerna?” Han svarade: ”Vem annars?”

Det vill säga människor som har drabbats av vrede och villfarelse. De flesta har missbrukat sin väg när de har lämnat sanningen för lusten. Ibland har de gjort det avsiktligt, ibland har de gjort det okunnigt. Han (ta’âlâ) sade:

وَمَا أَكْثَرُ النَّاسِ وَلَوْ حَرَصْتَ بِمُؤْمِنِينَ

”De flesta människor uppnår inte tron, hur mycket du än önskar det.”⁶⁰

وَقَلِيلٌ مِّنْ عِبَادِيَ الشَّاكِرُونَ

”Men få är de bland Mina slavar som känner tacksamhet.”⁶¹

I den andra hadîthen sade profeten (sallâ Allâhu ‘alayhi wa sallam):

”Judarna har delats upp i sjuttioen grupper. Nasaréerna har delats upp i sjuttiofva grupper. Och mitt samfund kommer att delas upp i sjuttiofyra grupper. Alla skall de till Elden bortsett från en.” De sade: ”Vilken då, Allåhs sändebud?” Han sade: ”Den som följer det som jag och mina följeslagare följer i dag.”

Detsamma gäller judarna; de delades upp i sjuttioen grupper varav alla skall till Elden frånsett en. Dessa var Mûsâs anhängare på och efter hans tid. Nasaréerna delades upp i sjuttiofyra grupper varav alla skall till Elden frånsett en. Dessa var ‘Îsâs och Mûsâs anhängare; profeternas anhängare. Alla andra går under. I Muhammads (sallâ Allâhu ‘alayhi wa sallam) samfund är Muhammads (sallâ Allâhu ‘alayhi wa sallam) anhängare den räddade gruppen. Alla andra som motsäger honom går under.

---

60 12:103

61 34:13

Shaykh-ul-Islâm Muhammad bin 'Abdil-Wahhâb sade:

Rukû', resning från Rukû', Sudjûd på de sju kroppsdelarna, resning från Sudjûd och sittning mellan två Sudjûd. Beviset för det är Hans (ta'âlâ) ord:

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا ارْكَعُوا وَاسْجُدُوا

”Troende! Böj ryggar och knän och fall ned på era ansikten.”⁶²

Profeten (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) sade:

”Jag har blivit befalld att göra Sudjûd på sju ben och att varken sätta upp håret eller kavla upp kläderna.”⁶³

Lugnet skall finnas i alla handlingar. Handlingarna måste ske i turordning. Beviset för det är hadîthen om mannen som bad fel. Abû Hurayrah (radhiya Allâhu 'anh) sade:

”Medan vi satt med profeten (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) kom en man in och bad. Därefter hälsade han på profeten (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) som sade: ”Gå tillbaka och be; du har inte bätt.” Det upprepades tre gånger varför mannen sade: ”Jag svär vid Honom som i sanning har skickat dig i form av profet! Jag kan inte bättre än såhär. Lär mig.” Då sade profeten (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) till honom: ”Om du ställer dig upp för att be så skall du göra Takbîr. Därefter skall du läsa det du kan av Qur'ânen. Därefter skall du gå ned i Rukû' till dess att du är lugn däri. Därefter skall du resa dig till dess att du står rakt upp. Därefter skall du gå ned i Sudjûd till dess att du är lugn däri. Därefter skall du sätta dig upp till dess att du är lugn däri. Därefter skall du göra så i hela din bön.”⁶⁴

Den sista Tashahhud är också en pelare. Ibn Mas'ûd (radhiya Allâhu 'anh) sade:

”Vi brukade säga innan vi blev ålagda Tashahhud: ”as-Salâm med Allâh från Hans slavar. as-Salâm med den och den.” Då sade profeten (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam): ”Säg inte ”as-Salâm med Allâh”. Det är Allâh som är as-Salâm. Säg i stället:

التحيات لله، و الصلوات و الطيبات، السلام عليك أيها النبي و رحمة الله و بركاته، السلام علينا و على عباد الله الصالحين، أشهد أن لا إله إلا الله و أشهد أن محمداً عبده و رسوله

”Högaktningen, bönerna och det goda tillkommer Allâh. Må fred, Allâhs nåd och Hans välsignelse vara med dig, profet! Må fred vara med oss och med Allâhs rättfärdiga slavar. Jag vittnar att det inte finns någon sann gud utom Allâh och jag vittnar att Muhammad är Hans slav och sändebud.”⁶⁵

Allâh förtjänar all sorts högaktning såsom bugning, Rukû', Sudjûd, evighet och oändlighet. Allting som skapelsernas Herre högaktas med tillkommer Allâh. Den som ägnar något av det åt någon annan än Allâh är en otrogen avgudadyrkare.

Bönerna syftar på all tillbedjan. Det har även sagts att bönerna står för de fem bönerna.

Apropå det goda, så är Allâh god och accepterar endast goda ord och handlingar.

---

62 22:77

63 al-Bukhârî (810) och Muslim (490).

64 al-Bukhârî (6251) och Muslim (397).

65 al-Bukhârî (835) och Muslim (402).

Därefter ber du om fred, nåd och välsignelse för profeten (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam). Han som det bes för skall inte tillbes med Allâh.

Sedan ber du om fred för dig själv och alla andra rättfärdiga slavar i himlen och på jorden. Bön om fred är tillbedjan. Det skall bes för de rättfärdiga. De skall inte tillbes med Allâh.

Frasen 'Jag vittnar att det inte finns någon sann gud utom Allâh', ingen partner har Han, betyder att du vittnar övertygat om att ingen annan än Allâh förtjänar att dyrkas. Vittnesbörden att Muhammad (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) är Allâhs sändebud betyder att han är en slav och ett sändebud som inte skall beljugas. Han skall lydas och följas. Allâh ärade honom med slaveriet. Beviset för det är Hans (ta'âlâ) ord:

تَبَارَكَ الَّذِي نَزَّلَ الْفُرْقَانَ عَلَى عَبْدِهِ لِيَكُونَ لِلْعَالَمِينَ نَذِيرًا

”Väldig vare Han som steg för steg har uppenbarat för Sin slav ett kriterium och som skall tjäna som en varning för alla folk.”⁶⁶

اللهم صل على محمد و على آل محمد كما صليت على إبراهيم و على آل إبراهيم، إنك حميد مجيد

”Allâh! Hylla Muhammad och Muhammads ätt liksom Du har hyllat Ibrâhîm och Ibrâhîms ätt. Dig tillhör allt lov och pris.”⁶⁷

Allâhs hyllning innebär att Han berömmar Sin slav inför det högsta sällskapet, vilket al-Bukhârî rapporterade i sin ”as-Sahîh” från Abûl-’Âliyah som sade:

”Allâhs hyllning till profeten (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) betyder att Han berömmar honom och högaktar honom.”⁶⁸

Det har också sagts att Hans hyllning betyder nåd. Den första åsikten är dock den korrekta.

Änglarnas hyllning är bön om förlåtelse och människornas hyllning är bön. Frasen:

اللهم بارك على محمد و على آل محمد كما باركت على إبراهيم و على آل إبراهيم، إنك حميد مجيد

”Allâh! Välsigna Muhammad och Muhammads ätt liksom Du har välsignat Ibrâhîm och Ibrâhîms ätt. Dig tillhör allt lov och pris.”

och allt därefter hör till rekommenderade handlingar och tal.

FÖRKLARING

Härmed lyder de resterande pelarna. Han (rahimahullâh) sade:

”Rukû’, resning från Rukû’, Sudjûd på de sju kroppsdelarna, resning från Sudjûd och sittning mellan två Sudjûd.”

Därtill skall det finnas lugn i alla handlingar. Handlingarna måste även utföras i turordning. Sista Tashahhud, sittningen i den, hyllningen till profeten (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) och två Taslîm är också pelare. Beviset för det är Hans (ta'âlâ) ord:

66 25:1

67 al-Bukhârî (3370) och Muslim (406).

68 al-Bukhârî (4797).

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا ارْكَعُوا وَاسْجُدُوا

”Troende! Böj ryggar och knän och fall ned på era ansikten.”

Han (subhânah) befallde Rukû´ och Sudjûd. Ordern står för en plikt, liksom Han (ta´âlâ) sade:

اعْبُدُوا رَبَّكُمْ

”Dyrka er Herre.”⁶⁹

Alla dessa påbud står för en plikt. Profeten (sallâ Allâhu ´alayhi wa sallam) sade:

”Jag har blivit befalld att göra Sudjûd på sju ben och att varken sätta upp håret eller kavla upp kläderna.”

Här står ordern för en plikt. Vi är befallda att rätta oss efter honom (sallâ Allâhu ´alayhi wa sallam). Han sade:

”Be liksom ni har sett mig be.”

Abû Hurayrah (radhiya Allâhu ´anh) sade:

”Medan vi satt med profeten (sallâ Allâhu ´alayhi wa sallam) kom en man in och bad. Därefter hälsade han på profeten (sallâ Allâhu ´alayhi wa sallam) som sade: ”Gå tillbaka och be; du har inte bett.” Det upprepades tre gånger varför mannen sade: ”Jag svär vid Honom som i sanning har skickat dig i form av en profet! Jag kan inte bättre än såhär. Lär mig.” Då sade profeten (sallâ Allâhu ´alayhi wa sallam) till honom: ”Om du ställer dig upp för att be så skall du göra Takbîr. Därefter skall du läsa det du kan av Qur’ânen. Därefter skall du gå ned i Rukû´ till dess att du är lugn däri. Därefter skall du resa dig till dess att du står rakt upp. Därefter skall du gå ned i Sudjûd till dess att du är lugn däri. Därefter skall du sätta dig upp till dess att du är lugn däri. Därefter skall du göra så i hela din bön.”

Han lärde honom allt som kunde vara oklart för honom. Först lärde han honom tvagningen som är obligatorisk. Den bedjande skall ju vara ren. Därefter skall han vända sig mot Qiblah. Efter det gör han Takbîrat-ul-Ihrâm som är en pelare enligt samstämmigheten. Sedan sade han:

”Därefter skall du läsa det du kan av Qur’ânen.”

I en annan rapportering står det:

”Därefter skall du läsa Qur’ânens inledning och det som Allâh vill.”⁷⁰

Hadîthen:

”Den som inte läser Bokens inledning har ingen bön.”

tolkar den aktuella hadîthen och att det man kan av Qur’ânen är al-Fâtihah och något utöver det. Att läsa al-Fâtihah är en pelare medan kapitlet efter det är rekommenderat. Därefter sade profeten (sallâ Allâhu ´alayhi wa sallam):

---

69 2:21

70 Abû Dâwûd (859), Ahmad (18995) och al-Bayhaqî (2/374). God enligt al-Albânî i ”Sahîh Sunan Abî Dâwûd” (805).

”Därefter skall du gå ned i Rukû´ till dess att du är lugn däri. Därefter skall du resa dig till dess att du står rakt upp. Därefter skall du gå ned i Sudjûd till dess att du är lugn däri. Därefter skall du sätta dig upp till dess att du är lugn däri. Därefter skall du göra så i hela din bön.”

Det bevisar att alla måste utföra dessa handlingar. Ty han lärde mannen som bad fel att utföra dem i hela bönen. Det finns även andra bevis för det däribland:

”Be liksom ni har sett mig be.”

Han ordnade bönen i turordning: stående position, Rukû´, resning från Rukû´, Sudjûd. Det är obligatoriskt att bönen utförs i den ordningen. Vi måste be liksom han (sallâ Allâhu ´alayhi wa sallam) bad. Vi är skyldiga att rätta oss efter honom (sallâ Allâhu ´alayhi wa sallam). Ty det är han som förklarade det generella i Qur’ânen. Allâh sade oinskränkt:

وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ

”Förrätta bönen.”⁷¹

حَافِظُوا عَلَى الصَّلَوَاتِ وَالصَّلَاةِ الْوُسْطَىٰ وَقُومُوا لِلَّهِ قَانِتِينَ

”Förrätta regelbundet bönerna och den bön som har en central plats och res er i from ödmjukhet inför Allâh.”⁷²

Det var emellertid profeten (sallâ Allâhu ´alayhi wa sallam) som klargjorde hur bönen skall bes via sina handlingar och uttalanden. På detta vis skall bönen vara ordnad.

Den sista Tashahhud är också en pelare. Sändebudet (sallâ Allâhu ´alayhi wa sallam) praktiserade den och befallde den när han sade:

”Säg i stället...”

Hans order tyder på plikt. Även Ibn Mas’ûd sade:

”Vi brukade säga innan vi blev ålagda Tashahhud...”

Det bevisar att de blev ålagda den. Profeten (sallâ Allâhu ´alayhi wa sallam) lärde och befallde sina följeslagare läsa Tashahhud. Det bevisar att Tashahhud är obligatorisk. Dessutom finns det två Tashahhud. Den första är en plikt. När sändebudet (sallâ Allâhu ´alayhi wa sallam) glömde bort den kompenserade han den med två Sudjûd. Därmed var hans bön korrekt. Det bevisar att första Tashahhud är bara en plikt som upphör gälla vid glömska eller okunnighet. Andra Tashahhud är däremot en pelare. Den måste finnas i alla fall. Profeten (sallâ Allâhu ´alayhi wa sallam) utförde alltid den.

Detsamma gäller sittningen i Tashahhud. Den måste utföras i sittande position och inte i stående dito.

Också två Taslîm utgör en pelare. I varje bön gjorde sändebudet (sallâ Allâhu ´alayhi wa sallam) Taslîm till höger och vänster. Således är de en pelare. Likaså sade profeten (sallâ Allâhu ´alayhi wa sallam):

---

71 2:43

72 2:238

”Be liksom ni har sett mig be.”

All högaktning tillkommer och tillhör Allâh i tid av bugning, evighet, oändlighet, Rukû´ och Sudjûd. Allt det är dyrkan. Den som gör Rukû´ eller Sudjûd utav dyrkan för någon annan än Allâh har begått större avguderi. Det är även större avguderi att anse att någon annan än Allâh är oändlig och att de saknar början och slut. Det är bara Allâh (subhânahu wa ta´âlâ) som är evig:

هُوَ الْأَوَّلُ وَالْآخِرُ

”Han är den Förste och den Siste.”⁷³

Han är oändlig.

Vad paradiset invånare beträffar, så är de skapade. Därefter kommer de att förbli i alla tider. Detsamma gäller helvetets invånare; efter att de har skapats och inträtt i helvetet på grund av sina handlingar, så kommer de att förbli i helvetet för alltid. Även paradiset invånare som har hamnat i paradiset tack vare sina handlingar förblir däri. Det är dock Allâh som låter dem förbli där för alltid. Det är en favör från Allâh till paradiset invånare och en rättvisa till helvetets invånare.

De fem bönerna och all tillbedjan hamnar under bönerna. Både obligatoriska böner och frivilliga böner hamnar under dem.

All goda ord och handlingar tillkommer Allâh allena.

Därefter bes det för profetens (sallâ Allâhu ´alayhi wa sallam) fred, nåd och välsignelse. Shaykhen sade:

”Han som det bes för skall inte tillbes med Allâh.”

Den analysen är väldig. Det betyder att den som det bes för är i behov. Hur kan han då tillbes med Allâh? Detsamma gäller bönen för Allâhs rättfärdiga slavar. Det bevisar att de rättfärdiga får inte tillbes med Allâh, ty de själva är i behov av bön. De själva är i behov av att Allâh förlåter dem, skänker dem frid och benådar dem. Hur kan de då tillbes med Allâh?

Jag vittnar att det inte finns någon sann gud utom Allâh och jag vittnar att Muhammad är Hans slav och sändebud betyder att jag vittnar i sanning om att ingen annan än Allâh allena förtjänar att dyrkas. Det är sanningen. Han (ta´âlâ) sade:

ذَلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ هُوَ الْحَقُّ وَأَنَّ مَا يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ هُوَ الْبَاطِلُ وَأَنَّ اللَّهَ هُوَ الْعَلِيُّ الْكَبِيرُ

”Ja, Allâh är Sanningen och allt det som människor anropar i Hans ställe är sken och lögn. Allâh är den Höge, den Store.”⁷⁴

Du skall även vittna i sanning att Muhammad (sallâ Allâhu ´alayhi wa sallam) är Allâhs sändebud, den siste profeten och ett sändebud från Allâh. Den som förnekar hans budskap eller att han är den siste profeten hädar.

اللهم صل على محمد و على آل محمد كما صليت على إبراهيم و على آل إبراهيم، إنك حميد مجيد

---

73 57:3

74 22:62

”Allâh! Hylla Muhammad och Muhammads ätt liksom Du har hyllat Ibrâhîm och Ibrâhîms ätt. Dig tillhör allt lov och pris.”⁷⁵

Allâhs hyllning innebär att Han berömmar Sin slav inför det högsta sällskapet. Det har också sagts att Hans hyllning betyder nåd. Den första åsikten är dock den korrekta. När hyllningen nämns oinskränkt, innefattar den även nåden. När hyllningen och nåden nämns tillsammans står hyllningen för beröm medan nåden står för fint bemötande. Han (subhânah) sade:

أُولَئِكَ عَلَيْهِمْ صَلَوَاتٌ مِّن رَّبِّهِمْ وَرَحْمَةٌ وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُهْتَدُونَ

”Dem skall deras Herre hylla och innesluta i Sin nåd; det är de som är rätt vägleda.”⁷⁶

Det vill säga, Allah kommer att berömma dem och benåda dem. Han (ta’âlâ) sade:

هُوَ الَّذِي يُصَلِّي عَلَيْكُمْ وَمَلَائِكَتُهُ لِيُخْرِجَكُم مِّنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ وَكَانَ بِالْمُؤْمِنِينَ رَحِيمًا

”Det är Han och Hans änglar som hyllar er för att leda er ut ur mörkret till ljuset; och Han är barmhärtig mot de troende.”⁷⁷

Det vill säga, Han (subhânah) berömmar och benådar er. Så när endast hyllningen kommer på tal, inkluderar den även nåden, och när de nämns tillsammans, står hyllningen för beröm. Abûl-’Âliyah sade:

”Allâhs hyllning till profeten (sallâ Allâhu ‘alayhi wa sallam) betyder att Han berömmar honom och högaktar honom.”

Ätten består av profetens (sallâ Allâhu ‘alayhi wa sallam) hus och anhängare. Den består av hans troende hus däribland ‘Alî, al-’Abbâs och andra som trodde på honom. Detsamma gäller alla som tror på honom. Alla tillhör de hans ätt. Att följeslagarna nämns efter ätten är bara en understrykning. Detta om ätt tolkas som anhängare. Och om ätt syftar på Huset, så är det för att understryka Huset eftersom det är mer specifikt än vad följeslagarna är.

Änglarnas hyllning är bön om förlåtelse och nåd för dem. Människornas hyllning är bön. I samband med begravningsbönen ber de exempelvis Allâh benåda den döde.

---

75 al-Bukhârî (3370) och Muslim (406).

76 2:157

77 33:43

Shaykh-ul-Islâm Muhammad bin 'Abdil-Wahhâb sade:

Plikterna är åtta:

1 – Alla Takbîrât frânsett Takbîrat-ul-Ihrâm.

2 – I Rukû' skall det sägas:

سبحان ربي العظيم

”Fri är min Herre, den Våldige, från brister.”

3 – Imamen och den ensamme bedjaren skall också säga:

سَمِعَ اللهُ لِمَنْ حَمِدَهُ

”Allâh bönhör den som lovprisar Honom.”

4 – Alla måste säga:

رَبَّنَا وَ لَكَ الْحَمْدُ

”Vår Herre! Och Dig tillkommer lov och pris!”

5 – I Sudjûd skall det sägas:

سبحان ربي الأعلى

”Fri är min Herre, den Högste, från brister.”

6 – Mellan två Sudjûd skall det sägas:

رَبِّ اغْفِرْ لِي

”Herre! Förlåt mig!”

7 – Första Tashahhud.

8 – Dess sittning.

FÖRKLARING

Efter att Shaykh Muhammad bin 'Abdil-Wahhâb bin Sulaymân bin Hâdî at-Tamîmî (rahimahullâh), sin tids Shaykh-ul-Islâm och reformator på den Arabiska halvön, hade nämnt börens villkor och pelare, nämnde han börens åtta plikter. Enligt de lärdas korrekta åsikt är plikterna åtta:

1 – Alla Takbîrât frânsett Takbîrat-ul-Ihrâm. Takbîrat-ul-Ihrâm är ju en pelare som måste vara med. Bönen är inte giltig utan den, oavsett om den uteblir avsiktligt eller oavsiktligt. En bön utan Takbîrat-ul-Ihrâm är ogiltig. Den måste alltså finnas.

Den har fått dess namn efter profetens (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) ord:

”Nyckeln till bönen är reningen. Dess förbud är Takbîr och dess tillstånd är Taslîm.”

Denna Takbîr är obligatorisk enligt samstämmigheten. Den lyder på följande vis:

الله أكبر

”Allâh är större.”

Den åsikten delar majoriteten. Det är inte giltigt att säga något annat än:

الله أكبر

”Allâh är större.”

Det är inte giltigt att säga ”Allâh är väldigare” eller ”Allâh hör bättre”. Det måste alltså vara:

الله أكبر

”Allâh är större.”

Så har det nämnts i hadîtherna. Frasen betyder att Allâh är större och väldigare än allt stort och väldigt.

Vad Takbîr till Rukû´, Sudjûd, resningen från Rukû´ och alla andra Takbîrât beträffar, så är de plikter enligt vissa lärda. Den åsikten är korrekt. Ty sändebudet (sallâ Allâhu ´alayhi wa sallam) slog vakt om dem och sade:

”Be liksom ni har sett mig be.”

När han (sallâ Allâhu ´alayhi wa sallam) glömde bort den första Tashahhud kompenserade han den med två Sudjûd på grund av glömska, det vill säga Sudjûd-us-Sahû. Det bevisar att handlingen är en plikt. De flesta lärda anser att handlingen är endast rekommenderad. Bönen är inte ogiltig om den skulle utebli, oavsett om den uteblir avsiktligt eller oavsiktligt. Tillsynes är den korrekta åsikten att handlingen måste utföras, men om den uteblir på grund av glömska eller okunnighet, så är det harmlöst. Bönen är alltså giltig om man glömskt eller okunnigt låter bli att säga:

الله أكبر

”Allâh är större.”

i samband med Rukû´ eller:

سَمِعَ اللهُ لِمَنْ حَمِدَهُ

”Allâh bönhör den som lovprisar Honom.”

efter Rukû´. Det är däremot inte tillåtet att avstå från det avsiktligt. Den som glömmer bort att säga det skall göra två Sudjûd på grund av glömska.

2 – I Rukû´ skall det sägas:

سبحان ربي العظيم

”Fri är min Herre, den Väldige, från brister.”

3 – Imamen och den ensamme bedjaren skall också säga:

سَمِعَ اللَّهُ لِمَنْ حَمِدَهُ

”Allâh bönhör den som lovprisar Honom.”

Detta sägs i samband med resningen från Rukû’.

4 – Alla måste säga:

رَبَّنَا وَ لَكَ الْحَمْدُ

”Vår Herre! Och Dig tillkommer lov och pris!”

Det vill säga imamen, den ensamme bedjaren och den ledde. Alltså samtliga tre.

5 – I Sudjûd skall det sägas:

سبحان ربي الأعلى

”Fri är min Herre, den Högste, från brister.”

6 – Mellan två Sudjûd skall det sägas:

رَبِّ اغْفِرْ لِي

”Herre! Förlåt mig!”

7 – Första Tashahhud.

8 – Dess sittning.

Alla dessa åtta handlingar är obligatoriska att utföra om man kommer på dem och har kunskap om dem, inte om man glömmet bort dem eller är okunnig om dem. Om imamen eller den ensamme bedjaren glömmet bort en plikt, kompenserar de den med två Sudjûd på grund av glömska. Den ledde skall följa imamen. För övrigt skall både imamen och den följde kompensera den med två Sudjûd på grund av glömska. Beviset för det är profetens (sallâ Allâhu ‘alayhi wa sallam) ord:

”Be liksom ni har sett mig be.”

Likaså gjorde han (sallâ Allâhu ‘alayhi wa sallam) två Sudjûd när han glömde första Tashahhud. Dessa två Sudjûd utförde han innan Taslîm.

Shaykh-ul-Islâm Muhammad bin 'Abdil-Wahhâb sade:

När en pelare uteblir, blir bönen ogiltig oavsett om den uteblir utav glömska eller avsiktligt.

När en plikt uteblir avsiktligt, blir bönen ogiltig. Men om den uteblir utav glömska, så skall den kompenseras med två Sudjûd på grund av glömska.

Och Allâh vet bättre. Må Allâh hylla och skicka mycken fred över vår mästare Muhammad, hans ätt och hans följeslagare.

FÖRKLARING

När en pelare uteblir, blir bönen ogiltig oavsett om den uteblir utav glömska eller avsiktligt. Men om man kommer på glömska och åtgärdar den, så är det harmlöst.

Om han låter bli att utföra en pelare och det går lång tid, tar han om hela bönen. Den som ber utan att utföra Sudjûd eller Rukû' i någon Rak'ah eller inte får med Takbîrat-ul-Ihrâm anses inte ha bett. Detsamma gäller om han inte sitter mellan två Sudjûd på så sätt att han gör en enda lång Sudjûd eller lyfter på huvudet utan att sitta mellan två Sudjûd. Sittningen mellan två Sudjûd måste vara med. Detsamma gäller personen som går uppför Rukû' utan att resa sig lugnt och rakryggt; hans bön är ogiltig. Detsamma gäller personen som inte läser andra Tashahhud; hans bön är ogiltig ehuru han glömmer bort det. Detsamma gäller om han kommer på det långt efteråt.

Den som kommer på den bortglömda pelaren skall utföra den och göra två Sudjûd på grund av glömska. Exempel på det är personen som glömmer bort Rukû' i fjärde Rak'ah och kommer på det; han skall resa sig upp och göra Rukû'. Därefter fulländar han sin bön och gör två Sudjûd på grund av glömska. Detsamma gäller personen som glömmer bort en Sudjûd och kommer på det *innan* han reser sig upp. Och om han kommer på det *efter* att ha rest sig upp, så skall han gå ned i Sudjûd. Och om han kommer på det först efteråt, ber han en till Rak'ah och avslutar med två Sudjûd på grund av glömska.

Vad plikterna beträffar, så är det harmlöst om de uteblir på grund av glömska eller okunnighet. Det som glöms bort skall kompenseras med två Sudjûd. Så gjorde profeten (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) när han glömde bort första Tashahhud. Detsamma gäller om han glömmer bort Tasbîh i Rukû' eller Sudjûd, frasen:

رَبِّ اغْفِرْ لِي

”Herre! Förlåt mig!”

mellan två Sudjûd eller första Tashahhud; han skall göra två Sudjûd på grund av glömska innan Taslîm. Det är obligatoriskt och den korrekta åsikten. Majoriteten säger att handlingen är endast rekommenderad, men åsikten som säger att den är obligatorisk är mer övervägande eftersom profeten (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) sade:

”Be liksom ni har sett mig be.”

Det är både mer övervägande och säkrare.

Må Allâh skänka framgång till alla.

Frågor och svar

Fråga 1: En person avsåg att bryta sin tvagning genom att sova men somnade aldrig. Skall han två sig på nytt?

Svar: Sömmen är inte förknippad med avsikten. Den är förknippad med orenhet. Om han avser att sova och somnar inte så är han fortfarande ren. Det bryter inte hans tvagning. Hans rena tillstånd ändras inte förrän han somnar. Detsamma gäller den som avser att bryta sitt rena tillstånd och inte gör det; hans tvagning har inte brutits.

Fråga 2: Är hadîthen om den torra kroppsdelens som motsvarade ett mynt autentisk?

Svar: Muslim rapporterade den i sin ”as-Sahîh”⁷⁸. Den andra hadîthen rapporteras av Abû Dâwûd med en autentisk berättarkedja från Khâlid bin Ma’dân. Där står det att profeten (sallâ Allâhu ’alayhi wa sallam) befälde personen att ta om tvagningen och bönen⁷⁹.

Fråga 3: Ett barn har ännu inte fyllt sju år. Det är förståndigt och stör inte. Han vill följa med till moskén. Skall han hindras?

Svar: Det är harmlöst om han inte stör. Poängen ligger i att han förstår. Oftast är sjuårsåldern gränsen för förståndet. Det finns även barn som är äldre än sju år och oförståndiga. Allt handlar om förståndet och att det inte stör andra.

Fråga 4: Får en liten flicka som är oerhört fäst vid sin fader följa med honom till moskén med tanke på att hon kan störa?

Svar: Nej. Hon får stanna hemma. Det lilla barnet får stanna hemma eftersom det kan störa.

Fråga 5: Bar inte profeten (sallâ Allâhu ’alayhi wa sallam) på sin dotterdotter?

Svar: Jo. Sådant kan hända när vissa människor kommer med sina barn och det inte finns någon som kan passa dem.

Fråga 6: Bryter förtäring av kamelkött tvagningen?

Svar: Ja, precis som det har nämnts i hadîthen.

Fråga 7: Är hadîthen:

”Den är endast en av dina kroppsdelar.”⁸⁰

avskaffad?

Svar: Den är antingen avskaffad eller också udda, شاذ, och svag. Det finns många autentiska hadîther som säger att tvagningen bryts när könsorganet vidrörs. De lärda säger att hadîthen är avskaffad, eftersom den sades i islams begynnelse, eller udda, eftersom den motsäger autentiska hadîther.

---

78 243.

79 175.

80 Abû Dâwûd (182), at-Tirmidhî (85), an-Nasâ’î (165), Ibn Mâdjah (488), Ibn Hibbân (1119) och Ahmad (16286). Autentisk enligt al-Albânî i ”Sahîh Sunan Ibn Mâdjah” (397).

Fråga 8: Räcker det att orenheten på kläderna tas bort med vatten eller måste de tvättas med tvättmedel?

Svar: Vatten räcker och lov och pris tillkommer Allâh.

Fråga 9: Bryter spadet från kamelköttet tvagningen?

Svar: Det bryter inte tvagningen. Det gör inte heller kamelmjök. Endast kamelkött bryter tvagningen.

Fråga 10: Är ens tvagning korrekt om man börjar tvätta vänster hand innan höger hand?

Svar: De lärda har delade åsikter om det. Det är säkrast att tvätta vänster hand igen efter höger hand. Ty sändebudet (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) sade:

”Börja med era högra kroppsdelar.”⁸¹

Profeten (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) själv tvättade först de högra kroppsdelarna. Därför är det säkrast att undvika meningsskiljaktigheten och tvätta vänster hand på nytt efter höger hand. Samma sak skall göras om han tvättade vänster fot innan höger fot, så att han rättar sig efter profeten (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam).

Fråga 11: Är det autentiskt rapporterat att 'Alî (radhiya Allâhu 'anh) inledde tvagningen med vänster hand före höger hand?

Svar: Jag har ingen kunskap om dess autenticitet.

Fråga 12: Är det giltigt att tvås ur ett guld- eller silverköksredskap?

Svar: Det är inte tillåtet att bruka silver och guld. Tvagningen är visserligen giltig eftersom syftet är uppnått, men handlingen är förbjuden därför att de är förbjudna att brukas. Sändebudet (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) förbjöd att de brukas.

Vissa lärda säger att handlingen är ogiltig eftersom författaren sade:

”Det nionde villkoret är att vattnet är lovligt.”

Det är inte tillåtet att bruka guld och silver liksom det inte är tillåtet att bruka vatten som är beslagttaget med orätt. Därför är det inte heller giltigt eftersom profeten (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) sade:

”Den som utför en handling som inte stämmer överens med vår sak är avvisad.”⁸²

Denna bevisning har faktiskt en poäng i föreskriften.

De som säger att tvagningen är giltig menar att syftet är uppfyllt. Bara för att handlingen är syndig behöver inte tvagningen vara ogiltig. Exempel på det är personen som går förbi en bassäng och tvår sig från den utan att be ägaren om tillstånd. Härmed har han brukat något som han inte får. Handlingen är dock inte ogiltig. Ett annat exempel är personen som gör tayammum på en mark utan

---

81 Abû Dâwûd (4141), Ibn Mâdjah (402), Ahmad (8652) och Ibn Khuzaymah (178). Autentisk enligt al-Albânî i ”Sahîh Sunan Ibn Mâdjah” (323).

82 al-Bukhârî (2697) och Muslim (1718).

att be dess ägare om tillstånd. Det är dock säkrast för den troende att undvika alla meningsskiljaktigheter och två sig med lovligt vatten som inte har blivit beslagtaget med orätt.

Fråga 13: Vad anser ni om regeln att förbud fordrar ogiltighet?

Svar: Den handlar om ett förbud och vad som är förbjudet att göra i samband med plundring och orättvisa. Det är alltså orättvisan som är förbjuden, inte tvagningen. Till tvagning används vatten. Vissa lärda säger att reningen är giltig men att handlingen är syndig. Det är dock säkrast att två sig på nytt och undvika meningsskiljaktigheter. Därför underströk författaren att vattnet skall vara lovligt och att det är ett villkor för bönens giltighet. Därmed har man agerat utmed grundregeln:

”... och det jag förbjuder er skall ni undvika.”⁸³

Fråga 14: Vad är domen för att skrapa bort vattentät substans från huden så att den tidigare kroppsdelen torkar?

Svar: Det är harmlöst. Det är milt. Exempel på det är att ta bort deg från armarna. Så länge det är lite så är det okej. Måhända torkar kroppsdelarna på grund av luft eller något annat.

Fråga 15: Vad är domen för att bstryka strumpor och framför allt när det är kallt?

Svar: De får bstrykas. Det är harmlöst oavsett om det rör sig om strumpor eller läderstrumpor, vinter eller sommar. Kravet är att de tas på i ett rent tillstånd och att de är täckande. De skall bstrykas under speciella tider; ett dygn för den boende och tre dygn för resenären.

Fråga 16: Ibland händer det att man kämpar för att ta bort det vattentäta från huden.

Svar: Det krävs tålmod för att ta bort det. Deg, jord eller lera skall tas bort.

Fråga 17: Skall målarfärg tas bort?

Svar: Målarfärg varierar. Målarfärg som har en substans under själva färgen skall tas bort. Den får skrapas bort. Om den saknar substans och är bara färg, så är den inte vattentät.

Fråga 18: Bryts tvagningen om man rör vid barnets privata delar?

Svar: Ja. Tvagningen bryts om barnets kön eller anus vidrörs eftersom bevisen är allmänna.

Fråga 19: En person lägger en bönematta eller något liknande ovanpå den orena marken och ber på den. Vad är domen för det?

Svar: Det räcker om han lägger en bönematta, matta eller något annat på den orena marken. Det är harmlöst så länge inte orenheten går igenom underlaget.

Fråga 20: Vi gick igenom al-Bukhârîs hadîth att följeslagarna sade att om profeten (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) täckte Safiyyah (radhiya Allâhu 'anhâ), så var hon hans hustru och de troendes moder, och om han inte gjorde det så var hon hans slavinna. Bevisar det att slavinnans privata delar inte är desamma som den fria kvinnans dito?

Svar: Tillsynes är inte slavinnans privata delar som den fria kvinnans. Hon skall inte täckas. Men det betyder inte att hon skall vara avklädd. Allâh sade ju:

---

83 Muslim (1337).

وَإِذَا سَأَلْتُمُوهُنَّ مَتَاعًا فَاسْأَلُوهُنَّ مِنْ وَرَاءِ حِجَابٍ ذَلِكُمْ أَطْهَرُ لِقُلُوبِكُمْ وَقُلُوبِهِنَّ

”När ni behöver vända er till dem för att be om något, tala då till dem från andra sidan av ett förhänge; detta är bästa sättet för er och för dem att bevara hjärtats renhet.”⁸⁴

Hans (sallâ Allâhu ‘alayhi wa sallam) betäckning av henne som De troendes mödrar var en särskild betäckning.

Fråga 21: Betyder det att slavinnan skall visa sitt ansikte?

Svar: Det är möjligt, det är möjligt. Hon köps och säljs ju. Men om hon är vacker måste hon täckas som en säkerhetsåtgärd mot prövningar.

Fråga 22: Påverkas bönen av lite blod på kläderna eller sjalen?

Svar: Lite blod är förbisett. Det enda undantaget är om det kommer från könsorganet eller analöppningen. Blod från sår, ögon eller tänder är förbisett.

Fråga 23: Vad är domen för att mannen täcker överkroppen, liksom bröstet och axlarna, under bönen?

Svar: Det är ett måste. Hadîthen säger:

”Ingen enda av er skall be i ett klädesplagg utan att någonting finns på hans axel.”⁸⁵

Han får täcka sina axlar med sitt överplagg eller be i en skjorta. Och om han inte hittar något så får han be som han är och lov och pris tillkommer Allâh.

Fråga 24: Vad är domen för att be i linne?

Svar: Det är olämpligt att be i det, ty det är någorlunda vagt. Det utgör bara en tygbit på axeln. Antingen får han be i ett överplagg eller också i en bra T-shirt som täcker axeln.

Fråga 25: Räcker det att en axel täcks i bönen?

Svar: Det räcker, men det är bättre att båda täcks.

Fråga 26: Är det obligatoriskt att inleda tvagningen i Allâhs namn? Vad är domen för att glömma det?

Svar: De flesta säger att det är rekommenderat. Somliga menar att det är obligatoriskt. Det är säkrast att nämna det. Den som glömmet det är inte ålagd något.

Fråga 27: Allâh (‘azza wa djall) sade:

يَا بَنِي آدَمَ خُذُوا زِينَتَكُمْ عِنْدَ كُلِّ مَسْجِدٍ

”Söner av Ådam! Anlägg vårdad klädsel var gång ni går till bön.”⁸⁶

84 33:53

85 al-Bukhârî (359) och Muslim (516).

86 7:31

Skall vi uppmärksamma dem som kommer till moskén iklädda pyjamas eller träningskläder?

Svar: De lärda säger att vårdad klädsel syftar på täckta privata delar. Dock är det bättre att ha på sig vanliga och fina kläder som man annars har på sig bland människor.

Fråga 28: Vad är domen för att be i träningskläder som avslöjar kroppsformen?

Svar: Det är obligatoriskt att täcka de privata delarna utan hänsyn till om de täcks med träningskläder eller något annat. De privata delarnas hudfärg skall inte synas.

Fråga 29: Vad är domen för kläder med bilder på?

Svar: Bilder skall förhindras. Det är obligatoriskt att inte be i kläder med bilder på. Dock är bönen giltig i sådana kläder. Ty förbudet är relaterat till bilderna, inte till bönen.

Fråga 30: Somliga ber i vita och genomskinliga kläder. De har på sig korta och genomskinliga byxor.

Svar: Bönen är ogiltig. Så länge huden syns så är bönen ogiltig eftersom de privata delarna är blottade.

Fråga 31: Vad är domen för att be efter att bönetiden har gått ut? Är det som att inte be alls?

Svar: Nej. Det beror på skälet. Det gäller inte personen som försover sig eller glömmer bort bönen. Men den som gör det avsiktligt har samma dom som personen som låter bli att be. Det är den korrekta åsikten. Den som avsiktligt skjuter upp på bönen så att dess tid går ut och avser inte att slå ihop den med den tidigare eller senare bönen, hädar.

Om bönen kan slås ihop med en annan, så är fallet tvetydigt. Majoriteten anser att han inte anses vara som den som låter bli att be. Han är emellertid syndig.

Fråga 32: Vad är domen för att ändra avsikt i en rekommenderad bön? Exempelvis ber en person två Raka'ât för moskén och får för sig att ändra avsikten till två rekommenderade Raka'ât före en obligatorisk bön.

Svar: Han skall inte ändra avsikt. Han skall fullborda vad han har avsett. Det enda undantaget är att han ber en rekommenderad bön under tiden som det blir dags att be den obligatoriska bönen innan han hinner be klart den rekommenderade bönens andra Rak'ah och dess Rukû'. I så fall avslutar och avbryter han den. Profeten (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) sade:

”När det kallas till bön skall ingen annan bön än den obligatoriska bes.”⁸⁷

Under bönens gång går det inte att ändra avsikt från exempelvis två Raka'ât för moskén till två rekommenderade Raka'ât innan en obligatorisk bön. Däremot kan han avse rekommenderad bön så fort han kommer in i moskén så slipper han be två Raka'ât för moskén. Det skall dock avses när han börjar be. Det är värdelöst att inleda bönen med avsikten att be två Raka'ât för moskén och sen ändra den i bönen. Han får avbryta bönen och avse en ny.

Fråga 33: Vad är domen för skyddsbönen i början av andra Rak'ah?

---

87 Muslim (710).

Svar: Den är inte obligatorisk. Bönen är en enda handling. Det räcker att den läses i inledningen. Det är dock harmlöst att läsa den flera gånger.

Fråga 34: Vad är domen för koncentrationen i bönen?

Svar: Det finns två sorters koncentrationer:

1 – Lugnet i bönen. Det är en pelare.

2 – Hjärtats närvaro och att det varken distraheras lite eller mycket. Det är en fulländning:

قَدْ أَفْلَحَ الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ هُمْ فِي صَلَاتِهِمْ خَاشِعُونَ

”Det skall gå de troende väl i händer; de som ber med ödmjukt sinne.”⁸⁸

Detta är lugnet och dess fulländning ligger i den fullkomliga stillheten i bönen.

Fråga 35: Är det bättre att hålla sig till en och samma inledningsbön eller att variera?

Svar: Om man kan variera så är det bättre.

Fråga 36: Bryts bönen om en plikt uteblir avsiktligt?

Svar: Ja. Bönen bryts.

Fråga 37: Vissa säger att bönen bryts av tre rörelser. Finns det något bevis för det? Bevisas det av Umâmahs hadîth när profeten (sallâ Allâhu ‘alayhi wa sallam) höll i henne medan han bad, satte ned henne när han gick ned i Sudjûd och lyfte upp henne när han reste sig upp⁸⁹?

Svar: Det finns inget bevis för det. När en person gör så många rörelser att det ser fel ut, bryts bönen. Profeten (sallâ Allâhu ‘alayhi wa sallam) stod och bad på predikstolen och gick nedför den⁹⁰.

Angående Umâmahs hadîth, så fanns det ett avbräck mellan handlingarna. De skedde inte direkt efter varandra. Han höll i henne, sedan satte han ned henne. Det fanns alltså ett avbräck mellan handlingarna.

Fråga 38: Vad är domen för att läsa två inledningsböner?

Svar: Det är Sunnah att läsa *en* inledningsbön. Det räcker. Vi har inte fått reda på att han (sallâ Allâhu ‘alayhi wa sallam) läste två inledningsböner.

Fråga 39: Syftar den mellersta bönen i Hans (ta‘âlâ) ord:

حَافِظُوا عَلَى الصَّلَوَاتِ وَالصَّلَاةِ الْوُسْطَىٰ وَقُومُوا لِلَّهِ قَانِتِينَ

”Förrätta regelbundet bönerna och den mellersta bönen och res er i from ödmjukhet inför Allâh.”⁹¹

på ‘Asr? Är den bönen bäst?

---

88 23:1-2

89 al-Bukhârî (516) och Muslim (543).

90 al-Bukhârî (377) och Muslim (544).

91 2:238

Svar: Den korrekta åsikten är att det är 'Asr. 'Asr är den bästa bönen.

Fråga 40: Är det tillåtet att dricka öl om det står att den är alkoholfri?

Svar: Ja, om den är alkoholfri. Det är det som är välkänt. Den får emellertid inte drickas om den är berusande.

Fråga 41: Om en grupp människor går in i moskén efter att den första samlingen har bett klart och ser att en man ber ensam. Får de be bakom honom?

Svar: Det mest uppenbara är att de ber för sig själva. De skall ledas av personen som kan mest av Qur'ânen. Ty de är fler än han. Det är också upp till honom. Antingen avbryter han sin bön och ber med dem eller också fullbordar han sin bön. Det räcker att en ber med honom så att han kan få be i samling.

Det är dock harmlöst att ledas av en person som redan ber ensam. Deras bön är giltig ehuru han inte avsåg att leda dem. Profeten (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) sade om mannen som kom in i moskén efter att gått miste om samlingsbönen:

”Vem kan skänka välgörenhet till honom och be med honom?”⁹²

Fråga 42: Får personen som avsett endast vallfärd upphäva sin avsikt och ändra den till 'umrah? Det vill säga efter att han har passerat stationen?

Svar: Ja. Om han går in i ihrâm inför vallfärden så är det Sunnah att byta till 'umrah om han inte tänker offra. Men den som tänker offra kamel, ko eller får, får fortsätta med sin andakt.

Fråga 43: Vad är domen om man råkar ta upp fötterna i Sudjûd?

Svar: Han har inte gjort Sudjûd. Han måste placera fötterna på marken, antingen i början av Sudjûd eller också i slutet.

Fråga 44: Vad är domen för att göra Sudjûd på pannan och inte på näsan?

Svar: Den korrekta åsikten är att det är ogiltigt. Sudjûd måste även göras på näsan därför att profeten (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) pekade på näsan⁹³.

Fråga 45: Är bönen ogiltig om han inte gör Sudjûd på näsan? Skall han ta igen den?

Svar: Bönen är ogiltig. En pelare blev lidande. Han skall ta igen bönen om den var obligatorisk. Men om det var bara i en Rak'ah som han inte gjorde Sudjûd på näsan, så skall han endast ta igen en Rak'ah om han kommer på det inom kort. Och om avbräcket är långt, skall han ta om hela bönen. Samma sak gäller alla andra pelare.

Fråga 46: Är hela sista Tashahhud en pelare?

Svar: Den sista Tashahhud inklusive hyllningen till profeten (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) är en pelare. Det är den överväldigande åsikten. Vissa har även sagt att hyllningen är obligatorisk medan

---

92 Abû Dâwûd (574), Ahmad (11613), al-Hâkim (1/209), Ibn Hibbân (2398) och at-Tabarânî i "al-Mu'djam as-Saghîr" (606) och (665). Autentisk enligt al-Albânî i "at-Ta'lîqât al-Hisân 'alâ Sahîh Ibn Hibbân" (7/574).

93 al-Bukhârî (812) och Muslim (230).

andra har sagt att den är rekommenderad.

Fråga 47: Vad gör en person som inte kan Tashahhud?

Svar: Han måste lära sig. Han får läsa det han kan till dess att han lär sig.

Fråga 48: Vad är domen för att läsa sista Tashahhud i första Tashahhud?

Svar: I första Tashahhud läser han endast trosbekännelsen och hyllningen till profeten (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam). Skyddsbönen och andra böner läses i andra Tashahhud. Dock är ingen skada skedd att läsa allting i första Tashahhud.

Fråga 49: Vad är domen för bugningen som finns i vissa sporter däribland karate? Innan match står deltagarna framför varandra och bugar sig i form av en hälsning.

Svar: Det är inte tillåtet. Det är en väldig synd. Det påminner om Rukû'. De högaktar varandra på det viset. Det är ett större avgudereri. En sådan person skall lära sig.

Fråga 50: Är det bekräftat att Satan säger när människan går ned i Sudjûd:

”Ve mig! Människan befalldes att göra Sudjûd, vilket hon gjorde varpå hon får paradiset. Och jag befalldes att göra Sudjûd, vilket jag vägrade varpå jag får Elden.”⁹⁴

Svar: Det är rapporterat. Jag kan dock inte komma på återberättarnas tillstånd just nu.

Satan ber om undergång när han ser människan göra Sudjûd. Att han vägrade göra Sudjûd åsyftar änglarnas Sudjûd till Âdam som Satan vägrade att göra.

Fråga 51: Vissa säger att den första Taslîm är obligatorisk medan den andra är rekommenderad.

Svar: Det stämmer inte. Majoriteten anser att den första Taslîm är en pelare. Den mest övervägande åsikten är den som författaren nämnde, nämligen båda Taslîm. Profeten (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) gjorde två Taslîm och sade:

”Be liksom ni har sett mig be.”⁹⁵

Fråga 52: Vissa tolkar profetens (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) hus i ljuset av Abû Humayd as-Sâ'idîs hadîth:

اللهم صل على محمد و أزواجه و ذريته كما صليت على آل إبراهيم، إنك حميد مجيد، و بارك على محمد و أزواجه و ذريته كما باركت على آل إبراهيم، إنك حميد مجيد

”Allâh! Hylla Muhammad, hans hustrur och hans avkomma liksom Du har hyllat Ibrâhîms ätt. Dig tillhör allt lov och pris! Och välsigna Muhammad, hans hustrur och hans avkomma liksom Du har välsignat Ibrâhîms ätt. Dig tillhör allt lov och pris!”⁹⁶

Svar: Det har rapporterats på det viset. Det har också rapporterats med hans hustrur och avkomma. Det har även rapporterats som enkom Muhammads ätt. Allâh (djalla wa 'alâ) sade:

---

94 Muslim (82).

95 al-Bukhârî (631).

96 al-Bukhârî (3369).

أَدْخُلُوا آلَ فِرْعَوْنَ أَشَدَّ الْعَذَابِ

”För in Faraos anhang i det strängaste av alla straff!”⁹⁷

Det vill säga hans anhängare.

Fråga 53: Vad är domen för personen som säger till sin familj att inte väcka honom till bönen? Han vet om att det kommer att kallas till bön inom kort. Med andra ord säger han så avsiktligt.

Svar: Det är obligatoriskt att trotsa honom, väcka honom, råda honom och vägleda honom till det bästa. De skall befalla honom att frukta Allâh och be. De skall inte lyda honom inom synder. Skall du lyda din fader eller din moder om de säger åt dig att inte påminna dig om Allâh?

Om han låter bli att be så att tiden går ut, hädar han enligt den övervägande åsikten. Profeten (sallâ Allâhu ‘alayhi wa sallam) sade:

”Mellan mannen och avguderiet och otron är den uteblivna bönen.”⁹⁸

Majoriteten anser emellertid att han inte hädar om han tror på bönen plikt men låter bli att be utav lathet.

Fråga 54: Skall han be den bönen när han vaknar?

Svar: Det spelar ingen roll. I och med att han avsiktligt låter bli att be så hädar han. Om han avsiktligt lämnar bönen så att tiden går ut hädar han.

Fråga 55: Är det bekräftat att ‘Uqbah bin ‘Âmir (radhiya Allâhu ‘anh) sade:

”När Hans ord:

فَسَبِّحْ بِاسْمِ رَبِّكَ الْعَظِيمِ

”Förklara då då din väldige Herres namn vara fritt från brister!”

hade uppenbarats sade Allâhs sändebud (sallâ Allâhu ‘alayhi wa sallam):

”Säg det i er Rukû’.”⁹⁹

Svar: Berättarkedjan är okej, den är god.

Fråga 56: Är det en pelare att läsa Basmalah i al-Fâtihah?

Svar: För det första är det rekommenderat att läsa Basmalah. För det andra är den inte en del av al-Fâtihah eller något annat kapitel. Den är endast en del av en vers i kapitlet ”an-Naml”.

Fråga 57: Hadîthen säger:

”I paradiset kommer det att finnas ytterligare utrymme varpå Allâh skapar skapelser som Han låter

---

97 40:46

98 Muslim (82).

99 Abû Dâwûd (869), Ibn Mâdjah (887), Ahmad (17414) och al-Hâkim (1/225). God enligt al-Albânî i ”Mishkât-ul-Masâbîh” (879).

leva däri.”¹⁰⁰

Bevisar inte detta att den som inte ber inte hädar?

Svar: Så säger Ahl-us-Sunnah; Han kommer att skapa folk som Han för in i paradiset utav Sin favör och nåd. Det nämnde Shaykh-ul-Islâm i ”al-‘Aqîdah al-Wâsitiyyah”. Vissa återberättare förfelade och sade:

”I Elden kommer det att finnas ytterligare utrymme varpå Allâh skapar skapelser som Han låter leva däri.”

Det korrekta är att det extra utrymmet kommer att finnas i paradiset. Allâh (subhânahu wa ta‘âlâ) kommer att skapa folk till det utav Sin favör. Dessa människor har aldrig gjort något gott. Hadîthen handlar dock inte om den uteblivna bönen. Hadîthen är en sak och frågan om den uteblivna bönen är en annan. Att Han skapar till paradiset folk som aldrig har gjort något är en favör från Honom. De har aldrig ansvarat för sina handlingar.

Fråga 58: Vissa lärda säger att lägsta obligatoriska antal Tasbîhât är en stycken. Vad säger ni om det? Vilket antal är i så fall det högsta?

Svar: Det lägsta obligatoriska antalet är en stycken. Det är grundregeln. Den som säger det en gång har underkastat sig ordern. Det har dock inget högsta antal. Däremot sade Anas (radhiya Allâhu ‘anh) att han räknade profetens (sallâ Allâhu ‘alayhi wa sallam) Tasbîhât och kom fram till tio stycken¹⁰¹. Om någon gör fem eller sju Tasbîhât så är det högt i tak. Det är emellertid bäst att inte säga det färre än tre gånger.

Fråga 59: Hur är hadîthen:

”Om jag hade befallt någon göra Sudjûd till någon annan skulle jag befallt kvinnan göra Sudjûd till sin make.”^{102?}

Svar: Den är okej. Den återberättas av Mu‘âdh.

Fråga 60: Författaren beskrev Allâh med evighet och oändlighet.

Svar: Allâh (subhânahu wa ta‘âlâ) är den Levande, den Evige (djalla wa ‘alâ). Evighet och oändlighet är en högaktning av Allâh.

Fråga 61: Är det tillåtet att be någon framföra en hälsning till någon annan?

Svar: Syftet är att framföra fredshälsningen till en annan person. Det är alltså inte högaktningen som endast tillkommer Allâh.

Fråga 62: Vad är domen för Takbîrât i begravningsbönen?

Svar: De utgör en pelare. Begravningsbönen utan Takbîrât är ogiltig.

Fråga 63: Vad är domen för Takbîrât i ‘Îd-bönen?

---

¹⁰⁰Muslim (2848).

¹⁰¹Abû Dâwûd (888), an-Nasâ‘î (1137), Ahmad (12661) och al-Maqdisî i ”al-Mukhtârah” (1/146). God enligt an-Nawawî i ”Khulâsat-ul-Ahkâm” (1/414).

¹⁰²at-Tabarânî (5/5116-5117). Autentisk enligt al-Albânî i ”as-Sahîhah” (3366).

Svar: Alla är rekommenderade frånsett den första. Resten är rekommenderade.

Fråga 64: Vissa försover sig avsiktligt till bönen och argumenterar med profetens (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) ord:

”Pennan är upplyft från tre personer; den sovande tills han vaknar...”

Vad säger ni om det?

Svar: Hadîthen syftar på personen som inte slarvar. Men personen som slarvar och varken aktiverar alarmer eller ber sin familj väcka honom syndar. Ty han slarvar med något som Allâh har ålagt honom.

Fråga 65: Vad är domen för återhämtningssittningen (جلسة الاستراحة)?

Svar: Den är rekommenderad. Sändebudet (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) utförde den. Vissa lärda säger att den inte alls är rekommenderad eftersom det är möjligt att han (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) satt kvar på grund av viktökning eller trötthet. Den övervägande åsikten är att den är rekommenderad.

Fråga 66: Kan man inte argumentera för den med hans (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) ord:

”Be liksom ni har sett mig be.”?

Svar: Nej, den är inte obligatorisk eftersom han (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) avstod från den ibland.

Fråga 67: Skall den ledde sitta återhämtningssittningen om inte imamen gör det?

Svar: Den ledde skall sitta återhämtningssittningen ehuru imamen inte gör det. Det är som att ta upp händerna i samband med Takbîrat-ul-Ihrâm, efter Rukû' eller efter resningen från första Tashahhud ehuru imamen låter bli att göra det.

Fråga 68: Skall man från återhämtningssittningen resa sig upp med hjälp av händerna mot marken eller utan?

Svar: Det beror på. Om han klarar av att gå upp utan att stödja sig på händerna, så är det bättre. Annars tar han hjälp av händerna. Det är Sunnah att gå upp utan stöd om så är möjligt. Annars tar han hjälp av händerna.

Fråga 69: Vad betyder hadîthen:

”Den som missar 'Asr har förlorat sin handling.”¹⁰³?

Svar: al-Bukhârî rapporterade den i ”as-Sahîh”. Den bevisar hans otro, ty handlingar tillintetgörs av otro. Allâh ('azza wa djall) sade:

وَلَوْ أَشْرَكُوا لَحَبِطَ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ

103al-Bukhârî (553), an-Nasâ'î (472) och Ahmad (5/350).

”Om de hade avgudat skulle helt visst allt vad de åstadkommit ha gått om intet.”¹⁰⁴

Hadîthen är ett bevis för att den som inte ber är otrogen. Likaså har det rapporterats autentiskt att han (sallâ Allâhu ‘alayhi wa sallam) sade:

”Mellan mannen och avguderiet och otron är den uteblivna bönen.”

”Pakten som är mellan oss och dem är bönen. Den som lämnar den har hädat.”¹⁰⁵

Det bevisar att han är otrogen. Otron här är större otro.

Fråga 70: Vad betyder hadîthen:

”Att missa ‘Asr är som att förlora sin familj och egendom.”¹⁰⁶?

Svar: Det vill säga personen som inte ber ‘Asr i tid, är för upptagen för att be den, försover sig till den och dylikt. Att det är som att förlora sin familj och egendom betyder att det är en väldig katastrof att inte be ‘Asr i tid. Den här personen lämnar alltså inte bönen avsiktligt.

Fråga 71: När görs Sudjûd på grund av glömska innan respektive efter Taslîm?

Svar: Sudjûd på grund av glömska görs alltid innan Taslîm frånsett vid två fall:

1 – Vid för tidig Taslîm. I så fall är det bäst att göra två Sudjûd efter Taslîm. Beviset för det är Dhûl-Yadayns hadîth.

2 – När man utgår ifrån sin starka aning. Profeten (sallâ Allâhu ‘alayhi wa sallam) sade:

”Om någon av er börjar tvivla under sin bön, så skall han eftersträva det korrekta, fortsätta utifrån det, göra Taslîm och sedan två Sudjûd.”¹⁰⁷

Han sade att Sudjûd skall vara efter Taslîm. Det är bättre. Annars görs Sudjûd på grund av glömska före Taslîm.

Fråga 72: Omfattas lugnet i bönen av profetens (sallâ Allâhu ‘alayhi wa sallam) ord:

”Be liksom ni har sett mig be.”

Svar: Lugnet är en pelare. Således befallde han mannen som bad fel att be lugnt och sade:

”Därefter skall du gå ned i Rukû‘ till dess att du är lugn däri. Därefter skall du resa dig till dess att du står rakt upp.”

Fråga 73: Skall man gå ned i Sudjûd med händerna eller knäna först?

Svar: Först knäna. Det är bättre. Det är Sunnah. Profeten (sallâ Allâhu ‘alayhi wa sallam) sade:

”När någon av er går ned i Sudjûd så skall han inte gå ned som en kamel.”¹⁰⁸

1046:88

105at-Tirmidhî (2621), an-Nasâ‘î (463) och Ibn Mâdjah (1079). Autentisk enligt al-Albânî.

106al-Bukhârî (552) och Muslim (626).

107al-Bukhârî (401) och Muslim (572).

108Abû Dâwûd (840), an-Nasâ‘î (1091), Ahmad (8954) och al-Bayhaqî (2/99). Autentisk enligt al-Albânî i ”Sahîh

Kamelen går ned med sina framben först. Men om han är oförmögen som jag, går han ned med händerna först. Allâh (djalla wa 'alâ) sade:

فَاتَّقُوا اللَّهَ مَا اسْتَطَعْتُمْ

”Frukta därför Allâh efter måttet av er förmåga.”¹⁰⁹

Fråga 74: Vad är domen för att den ledde glömmet bort en plikt i bönen?

Svar: Om han har bett hela bönen med imamen, rättar han sig efter imamen. Han är alltså inte ålagd något.

Fråga 75: Vad skall han göra om han glömmet bort en plikt medan han tar igen bönen?

Svar: I så fall gör han två Sadjûd på grund av glömska. Det skall han även göra om han sluter sig senare till imamen, tar igen missade Raka'ât och glömmet bort en plikt; han skall göra två Sadjûd på grund av glömska efter att ha tagit igen det som han har missat. Men om han ber hela bönen med imamen och låter bli att göra en plikt eller glömmet bort en plikt, så är han inte ålagd något eftersom han rättar sig efter imamen.

Fråga 76: Vad är domen för att titta på pannans plats på marken under börens gång?

Svar: Det är Sunnah och rekommenderat¹¹⁰.

Sunan Abî Dâwûd” (879).

10964:16

110al-Bayhaqî (2/283). Se al-Albânîs ”Irwâ'-ul-Ghalîl” (2/73).